

Chambre des Représentants

SESSION 1970-1971.

7 MAI 1971

PROJET DE LOI

portant approbation de la Convention entre la Belgique et le Luxembourg en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, et du Protocole final, signés à Luxembourg le 17 septembre 1970.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le Gouvernement soumet à votre approbation la convention signée le 17 septembre 1970 entre la Belgique et le Luxembourg, convention tendant essentiellement à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune et, en ordre subsidiaire, à organiser une assistance administrative réciproque pour l'établissement desdits impôts.

A ce titre, cette convention est appelée à remplacer la convention de même nature du 9 mars 1931, dont les lacunes (notamment l'absence de dispositions relatives aux revenus mobiliers) s'étaient fait sentir de plus en plus au fil des années, parallèlement à l'évolution des fiscalités nationales. D'autre part, le mouvement d'intégration économique, auquel les deux pays sont intimement mêlés au sein de l'Union économique belgo-luxembourgeoise, du Benelux et du Marché commun, a accentué le besoin d'apporter au problème de la double imposition une solution mieux appropriée aux nécessités actuelles et aussi complète que possible.

Comme toutes les conventions similaires conclues récemment par la Belgique, la nouvelle convention belgo-luxembourgeoise s'inspire largement de la convention-type publiée en 1963 par l'OCDE. On s'est cependant écarté de la convention-type lorsque la chose a été rendue nécessaire par les particularités des législations fiscales des deux pays.

La convention est assortie d'un protocole final qui apporte des précisions quant à la portée de certaines dispositions de la convention.

La convention se subdivise en sept chapitres qui sont traités ci-après.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1970-1971.

7 MEI 1971

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen België en Luxemburg tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en van het Slotprotocol, ondertekend te Luxemburg op 17 september 1970.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De Regering onderwerpt aan uw goedkeuring de op 17 september 1970 tussen België en Luxemburg ondertekende overeenkomst die er voornamelijk toe strekt dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen te vermijden en, in de tweede plaats, een wederzijdse administratieve bijstand voor de heffing van die belastingen in te stellen.

Deze overeenkomst is aldus bestemd om in de plaats te komen van de gelijkaardige overeenkomst van 9 maart 1931, waarvan de leemten (ondermeer het ontbreken van bepalingen betreffende roerende inkomsten) met de ontwikkeling van de nationale belastingwetten meer en meer voelbaar zijn geworden. Anderzijds is het ingevolge de beweging van economische integratie, waarbij de twee landen nauw betrokken zijn in de schoot van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, de Benelux en de Gemeenschappelijke Markt, steeds duidelijker dat het probleem van de dubbele belasting om een betere aan de huidige noodwendigheden aangepaste en zo volledig mogelijke oplossing vraagt.

Zoals al de onlangs door België gesloten gelijkaardige overeenkomsten, volgt de nieuwe Belgisch-Luxemburgse overeenkomst in ruime mate het in 1963 door de OESO gepubliceerde modelverdrag. Van het modelverdrag is evenwel zover nodig afgeweken om rekening te houden met de bijzonderheden in de belastingwetten van de twee landen.

De overeenkomst is aangevuld met een Slotprotocol dat de draagwijdte van sommige bepalingen nader regelt.

De overeenkomst is in zeven hoofdstukken ingedeeld, die hierna worden behandeld.

I. — Champ d'application de la convention art. 1 et 2).

Les articles 1 et 2 délimitent, au regard des personnes et des impôts, le champ d'application de la convention. Celle-ci, qui vise aussi les impôts luxembourgeois sur la fortune, s'appliquera éventuellement aux impôts identiques ou analogues aux impôts existant actuellement, qui seraient instaurés par l'un ou l'autre des deux États après la signature de la convention.

II. — Définition des principales notions de la convention (art. 3 à 5).

Les définitions reprises sous les articles 3 à 5 correspondent, dans leur ensemble, aux définitions traditionnelles des conventions de double imposition établies d'après la convention-type OCDE. L'attention est cependant appelée sur les particularités suivantes :

1° le terme « Belgique », dans son acception géographique, comprend le plateau continental défini par la loi du 13 juin 1969 (*Moniteur belge* du 8 octobre 1969), qui rentre ainsi dans le champ d'application territorial de la convention;

2° en vertu du § 1er du protocole final, les sociétés holdings luxembourgeoises ne peuvent se prévaloir des avantages de la convention quant aux revenus qu'elles tirent de sources belges et aux revenus qu'elles attribuent à des résidents de la Belgique; cette exclusion se justifie par le statut fiscal privilégié dont ces sociétés jouissent en droit national luxembourgeois;

3° les définitions des termes « société » (art. 3, § 1er, 5°) et « résident » (art. 4, § 1er) couvrent aussi les sociétés de personnes des deux États;

4° suivant l'article 5, § 2, 7°, un chantier de construction ou de montage constitue un établissement stable quand la durée des travaux dépasse six mois; c'est à la demande expresse du partenaire que cette durée minimale a été fixée à six mois, particularité qui se retrouve dans toutes les conventions conclues par le Luxembourg et que justifie la situation particulière de ce pays.

Ainsi que le relève le Conseil d'État, le terme « entreprise » n'est pas défini dans la convention. Dès lors, conformément à l'article 3, § 2, de la convention, ce terme a le sens qui lui est attribué par la législation fiscale des États contractants, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

C'est à dessein que les négociateurs se sont abstenus de définir le terme dont il s'agit, suivant en cela l'exemple du Comité fiscal de l'OCDE qui, au lieu de chercher à définir l'entreprise dans la convention-type, a préféré que cette notion soit interprétée conformément à la loi nationale de chaque État contractant. Cette attitude a été adoptée notamment en raison des difficultés qu'il y a à formuler, sur le plan international, une définition commune pour un concept qui peut varier largement d'un État à l'autre, compte tenu des disparités des législations civiles, commerciales, fiscales et sociales.

En Belgique, l'entreprise doit s'entendre au sens d'une unité ou d'une organisation économique susceptible de produire des bénéfices d'exploitations industrielles, commerciales ou agricoles quelconques, au sens de l'article 20, 1°, du Code des impôts sur les revenus et de la jurisprudence relative à cette disposition légale. L'entreprise revêt une

I. — Reikwijdte van de overeenkomst (artt. 1 en 2).

De artikelen 1 en 2 omschrijven de reikwijdte van de overeenkomst te opzichte van de personen en van de belastingen. De overeenkomst, die ook slaat op de Luxemburgse belastingen naar het vermogen, zal eventueel ook van toepassing zijn op de belastingen van gelijke of gelijksoortige aard als de thans bestaande belastingen, die in een van de twee Staten na de ondertekening van de overeenkomst mochten worden ingevoerd.

II. — Bepaling van de voornaamste begrippen uit de overeenkomst (artt. 3 tot 5).

De definities in de artikelen 3 tot 5 stemmen in hun geheel overeen met de gewoonlijke definities van de dubbelbelastingverdragen die naar het OESO model zijn opge maakt. Op de volgende bijzonderheden moge echter de aandacht worden gevestigd :

1° het woord « België » omvat in aardrijkskundig verband mede het continentale plat, omschreven door de wet van 13 juni 1969 (*Belgisch Staatsblad* van 8 oktober 1969), dat aldus binnen de territoriale reikwijdte van de overeenkomst valt;

2° krachtens § 1 van het slotprotocol hebben Luxemburgse holdingvennootschappen geen aanspraak op de voordelen van de overeenkomst voor hun inkomsten uit Belgische bronnen en voor de inkomsten die zij aan verblijfhouders van België toekennen; deze uitsluiting vindt rechtvaardiging in de bevoorrechte fiscale statuut dat de Luxemburgse nationale wet aan die vennootschappen toekent;

3° de woorden « vennootschap » (art. 3, § 1, 5°) en « verblijfhouder » (art. 4, § 1) sluiten ook de personenvennootschappen van de twee Staten in zich;

4° volgens artikel 5, § 2, 7°, vormt een bouw- of monterwerf een vaste inrichting wanneer de duur van de werkzaamheden zes maanden overschrijdt; deze minimum-duur is op uitdrukkelijk verzoek van de partner op zes maanden gesteld zoals in al de door Luxemburg gesloten overeenkomsten en is ingevolge de bijzondere situatie van dat land verantwoord.

Zoals de Raad van State het opmerkt is het woord « onderneming » in de overeenkomst niet omschreven. Overeenkomstig artikel 3, § 2, van de overeenkomst heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, dat woord derhalve de betekenis welke door de fiscale wetgeving van de overeenkomstsluitende Staten daaraan wordt gegeven.

De onderhandelaars hebben bewust ervan afgezien het woord waarvan sprake te omschrijven en hebben aldus het voorbeeld gevolgd van het Fiscaal Comité van de OESO dat, in de plaats van in het modelverdrag de onderneming te omschrijven, er de voorkeur heeft aan gegeven dit begrip te laten interpreteren volgens de interne wet van elke overeenkomstsluitende Staat. Deze houding werd onder meer aangenomen wegens de moeilijkheden om de internationaal vlak een gemeenschappelijke bepaling te formuleren voor een begrip dat van de ene Staat tot de andere sterk kan verschillen, gelet op de uiteenlopende bepalingen van de burgerlijke wetgeving, de handelswetgeving en de fiscale en sociale wetgeving.

In België moet de onderneming worden opgevat in de zin van een economische eenheid of organisatie die winsten kan voortbrengen uit enig nijverheids-, handels- of landbouwbedrijf, in de zin van artikel 20, 1° van het Wetboek van de inkomstenbelastingen en van de rechtspraak betreffende deze wettelijke bepaling. De onderneming neemt een be-

forme juridique déterminée : personne physique, personne morale, association ou entité non personnalisée.

D'autre part, les problèmes que pourrait poser l'absence de définition du terme « entreprise » dans la convention doivent normalement pouvoir être résolus de manière satisfaisante si on a égard au contexte des différentes dispositions dans lesquelles ce terme est repris.

Ainsi, quand une disposition conventionnelle, tel l'article 11, § 3, par exemple, met en cause une entreprise belge bénéficiant de revenus, il s'agit d'un résident de la Belgique (personne physique ou société) recueillant les revenus en question dans le cadre d'une exploitation dont les produits sont qualifiés de bénéfices en droit fiscal belge et qui, par ailleurs, sont soumis en principe au régime de l'article 7 de la convention. En effet, la convention ne s'applique qu'aux revenus recueillis par un résident de l'un ou de l'autre Etat contractant (cfr. art. 1 et 4). Par contre, lorsqu'il est question, comme à l'article 12, § 6, de la convention, d'une entreprise belge débitrice de revenus, il s'agit soit d'un résident belge, soit de l'établissement belge d'un non-résident (cfr. convention, art. 12, § 4) qui paie les revenus dans le cadre d'une exploitation similaire.

En ce qui concerne spécialement l'article 12, § 6, de la convention, il vise la situation existant entre des contribuables différents, comme par exemple le cas où une société résidente de la Belgique et s'y livrant à des opérations génératrices de bénéfices industriels ou commerciaux au sens de l'article 20, 1°, du Code des impôts sur les revenus et de l'article 7 de la convention, bénéficie de redevances à charge de sa filiale, société résidente du Grand-Duché et qui exploite une entreprise au sens de la législation interne luxembourgeoise et de la convention.

A cet égard, il échet en outre de remarquer que le susdit article 12, § 6 vise une situation analogue à celle qui, sur un plan plus général, fait l'objet de l'article 9 de la convention; or, une disposition de ce genre figure dans toutes les conventions conclues par la Belgique depuis 1945, sans qu'elle ait suscité des remarques du Conseil d'Etat ou qu'elle ait donné lieu à des difficultés d'application.

Quant à la suggestion du Conseil d'Etat de réunir à l'avenir, en un seul paragraphe, les dispositions de l'article 12, §§ 5 et 6, et de modifier la rédaction de l'actuel § 6, elle retiendra l'attention des négociateurs pour y avoir égard en temps opportun.

III. — Régime d'imposition applicable aux diverses catégories de revenus (art. 6 à 21).

Suivant le régime qui leur est applicable dans l'Etat de la source, les revenus peuvent être classés en trois catégories.

1. Revenus exemptés dans l'Etat de la source :

— les bénéfices de la navigation maritime, intérieure et aérienne (art. 8);

— les intérêts normaux attribués à une entreprise, quand la créance génératrice des intérêts ne se rattache pas effectivement à un établissement stable situé dans l'Etat de la source — à l'exclusion des intérêts d'obligations ou

paalde juridische vorm aan : natuurlijke persoon, rechtspersoon, vereniging of eenheid zonder eigen persoonlijkheid. Anderdeels moeten de problemen die de afwezigheid van de bepaling van het woord « onderneming » in de overeenkomst zou kunnen stellen, normaal op bevredigende wijze kunnen worden opgelost, indien men aandacht schenkt aan het zinsverband van de verschillende bepalingen waarin dit woord is opgenomen.

Wanneer een verdragsbepaling zoals artikel 11, § 3, bijvoorbeeld, betrekking heeft op een Belgische onderneming die inkomsten geniet, gaat het om een verblijfhouder van België (natuurlijke persoon of vennootschap) die de inkomsten waarvan sprake verkrijgt in het kader van een bedrijf waarvan de voortbrengsten in het Belgisch belastingrecht als winsten worden aangemerkt en die, anderdeels, in beginsel aan de regeling van artikel 7 van de overeenkomst zijn onderworpen. De overeenkomst is immers alleen van toepassing op inkomsten verkregen door een verblijfhouder van de ene of van de andere overeenkomstsluitende Staat (cfr. artt. 1 en 4). Daarentegen, wanneer er sprake is, zoals in artikel 12, § 6, van de overeenkomst, van een Belgische onderneming, die inkomsten betaalt, gaat het of wel om een verblijfhouder van België, of wel om een Belgische inrichting van een niet-verblijfhouder (cfr. art. 12, § 4, van de overeenkomst), die de inkomsten betaalt in het kader van een soortgelijk bedrijf.

Artikel 12, § 6 van de overeenkomst beoogt, voornamelijk de toestand die tussen verschillende belastingplichtingen bestaat, zoals bijvoorbeeld het geval waarin een vennootschap, die verblijfhouder is van België en alhier verrichtingen doet welke nijverheids- of handelswinsten opleveren in de zin van artikel 20, 1°, van het Wetboek van de inkomstbelastingen en van artikel 7 van de overeenkomst, royalty's geniet ten laste van haar dochtervennootschap die verblijfhouder van de Groothertogdom is en een onderneming drijft in de zin van de Luxemburgse interne wetgeving en van de overeenkomst.

In dit opzicht weze trouwens opgemerkt dat gezegd artikel 12, § 6 een gelijkaardige toestand beoogt als die, welke in ruimer verband wordt behandeld in artikel 9 van de overeenkomst een bepaling van die aard komt voor in alle door België sedert 1945 gesloten overeenkomsten, zonder dat zij opmerkingen van de Raad van State heeft verwekt of zonder dat zij aanleiding heeft gegeven tot moeilijkheden inzake toepassing.

Aan de aanbeveling van de Raad van State om in de toekomst de bepalingen van artikel 12, §§ 5 en 6 in één paragraaf samen te brengen en de opstelling van de huidige § 6 te wijzigen, zal door de onderhandelaren de nodige aandacht worden geschonken; zij zal te gepasten tijde nader worden onderzocht.

III. — Aanslagregeling voor de verschillende categorieën van inkomsten (artt. 6 tot 21).

Volgens de in de bronstaat toepasselijke regeling kunnen de inkomsten in drie categorieën worden ingedeeld.

1. In de bronstaat vrijgestelde inkomsten :

— winsten van zeescheepvaart, binnenscheepvaart en luchtscheepvaart (art. 8);

— normale interest aan een onderneming toegekend, wanneer de schuldvordering die de interest oplevert niet wezenlijk verbonden is met een in de bronstaat gelegen vaste inrichting — met uitzondering van interest van obli-

autres titres d'emprunt et des intérêts payés par une filiale à sa société-mère (art. 11);

— les redevances normales pour l'usage ou la concession de l'usage de biens mobiliers corporels ou incorporels, pour autant que le droit ou le bien générateur des redevances ne se rattache pas effectivement à un établissement stable situé dans l'Etat de la source (art. 12);

— les plus-values provenant de l'aliénation de biens mobiliers ne faisant pas partie d'un établissement stable ou d'une base fixe situés dans l'Etat de la source, et de l'aliénation de navires, bateaux ou aéronefs et des biens mobiliers affectés à leur exploitation (art. 13, §§ 2 et 3);

— les pensions extra-légales du secteur privé (art. 18, § 1er);

— les rémunérations des professeurs ou autres membres du personnel enseignant qui enseignent ou se livrent à des recherches scientifiques dans l'Etat de la source pendant une période n'excédant pas deux ans et les sommes que des étudiants, apprentis ou stagiaires reçoivent de l'étranger pour couvrir leur frais d'entretien, d'études ou de formation (art. 20);

— les revenus non expressément mentionnés dans les autres articles de la convention, s'ils sont imposables dans l'Etat du domicile du bénéficiaire (art. 21).

2. Revenus soumis à une imposition limitée dans l'Etat de la source.

Dividendes (art. 10).

En règle générale, l'Etat de la source doit limiter à 15 % son impôt sur les dividendes, si la participation génératrice des revenus ne se rattache pas effectivement à un établissement stable exploité dans cet Etat par l'actionnaire.

Toutefois, le taux limite est réduit à 10 % pour les dividendes attribués à une société qui détient au moins 25 % des actions de la société distributrice ou qui possède dans celle-ci une participation dont le prix d'acquisition s'élève au moins à 250 millions de F; il y a cependant une condition : la société distributrice et la société bénéficiaire des dividendes ne peuvent être ni une société civile, ni une société en nom collectif, ni une société en commandite simple, ni une société coopérative.

La réduction à 10 % s'applique aussi quand les dividendes sont attribués à plusieurs sociétés qui, ensemble, possèdent dans le capital de la société distributrice la participation minimale prévue, à condition qu'une des sociétés bénéficiaires des dividendes détienne plus de la moitié du capital de chacune des autres sociétés bénéficiaires.

La limitation à 10 % du précompte mobilier sur les dividendes distribués par les sociétés belges constitue un fait nouveau dans la politique conventionnelle belge. Jusqu'à présent, la Belgique s'était réservé le droit de percevoir son précompte mobilier au taux de 15 % dans tous les cas. Cette position a dû être abandonnée vis-à-vis du Luxembourg — qui attachait une importance capitale à ce problème — afin de pouvoir arriver à un accord général sur un projet de convention.

La solution intervenue à la faveur de la nouvelle convention est d'ailleurs conforme à des engagements pris antérieurement par le Gouvernement belge; au surplus, elle se rapproche de la solution recommandée par le Comité fiscal de

gaties of andere effecten van leningen en van interest door een dochter — aan haar moedervennootschap betaald (art. 11);

— normale royalty's voor het gebruik of het recht van gebruik van lichamelijke of onlichamelijke roerende goederen, voor zover het recht of het goed dat de royalty's oplevert niet wezenlijk verbonden is met een vaste inrichting in de bronstaat (art. 12);

— meerwaarden uit vervreemding van roerende goederen die geen deel uitmaken van een vaste inrichting of van een vaste basis in de bronstaat, en uit vervreemding van schepen of luchtvaartuigen en roerende goederen gebezigd voor de exploitatie daarvan (art. 13, §§ 2 en 3);

— extra-wettelijke pensioenen uit de particuliere sector (art. 18, § 1);

— beloningen van hoogleraren of andere leden van het onderwijzend personeel die in de bronstaat gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaar onderwijs geven of wetenschappelijk onderzoek verrichten, en sommen die studenten, leerlingen of voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde personen uit het buitenland ontvangen ten behoeve van hun onderhoud, onderwijs of opleiding (art. 20);

— inkomsten die niet uitdrukkelijk in de andere artikelen van de overeenkomst zijn vermeld, indien zij in de domiciliestaat van de genietter belastbaar zijn (art. 21).

2. In de bronstaat aan een beperkte belasting onderworpen inkomsten :

Dividenden (art. 10).

De bronstaat dient zijn belasting op dividenden over 't algemeen te beperken tot 15 %, indien de deelneming die de inkomsten oplevert niet wezenlijk is verbonden met een vaste inrichting van de aandeelhouder in die staat.

Dit verdragstarief wordt evenwel tot 10 % verminderd voor dividend, toegekend aan een vennootschap die ten minste 25 % van de aandelen der uitdelende vennootschap bezit of in die vennootschap een deelneming heeft waarvan de aanschaffingsprijs ten minste 250 miljoen frank bedraagt; er is echter een voorwaarde gesteld : de uitdelende zowel als de verkrijgende vennootschap mogen noch een burgerlijke vennootschap, noch een vennootschap onder gemeenschappelijke naam, noch een vennootschap bij wijze van eenvoudige geldschieting, noch een samenwerkende vennootschap zijn.

De vermindering tot 10 % is ook van toepassing indien de dividend worden toegekend aan verschillende vennootschappen die te zamen de voorziene minimum-deelneming in het kapitaal van de uitdelende vennootschap bezitten, op voorwaarde dat één van de verkrijgende vennootschappen meer dan de helft van het kapitaal van elk van de andere verkrijgende vennootschappen bezit.

De beperking van de roerende voorheffing tot 10 % op de door Belgische vennootschappen uitgedeelde dividend vormt een nieuwigheid in de Belgische verdragspolitiek. Tot op heden had België zich in alle gevallen het recht voorbehouden om de roerende voorheffing tegen 15 % te innen. Deze houding moest tegenover Luxemburg — dat een kapitaal belang aan dit probleem hechtte — verlaten worden om tot een algemeen akkoord over een ontwerp van overeenkomst te kunnen komen.

De in de nieuwe overeenkomst tot stand gekomen oplossing is ten andere in overeenstemming met vroeger door de Belgische Regering aangegane verbintenissen; bovendien benadert zij zowel de door het Fiscaal Comité van de

l'O. C. D. E. et de celle qui semble se dessiner à l'intérieur du Marché commun.

Intérêts (art. 11).

Les intérêts qui ne sont pas exonérés dans l'Etat de la source (cf. n° 1 ci-dessus) peuvent être soumis au prélèvement maximal de 15 % dans l'Etat de la source; celui-ci a cependant un pouvoir de taxation illimité quand la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à un établissement stable situé sur son territoire.

3. Revenus imposables sans limitation dans l'Etat de la source.

(lequel sera, suivant le cas, l'Etat où les biens, l'établissement stable ou la base fixe sont situés, l'Etat où l'activité est exercée ou l'Etat dont le débiteur des revenus est résident) :

- les revenus de biens immobiliers (art. 6); toutefois, à l'instar du règlement admis dans la convention du 10 mars 1964 avec la France (*Moniteur belge* du 24 juin 1965) et dans la convention du 11 avril 1967 avec la République fédérale d'Allemagne (*Moniteur belge* du 30 juillet 1969), la Belgique limite le complément de précompte immobilier dû par les résidents luxembourgeois sur leurs revenus d'immeubles sis en Belgique à la fraction y afférente de l'impôt des non-résidents calculé — fictivement s'il y a lieu — sur l'ensemble de leurs revenus d'origine belge (protocole final, § 3);
- les bénéfices d'un établissement stable d'une entreprise (art. 7);
- les plus-values provenant de l'aliénation de biens immobiliers ou de biens mobiliers faisant partie d'un établissement stable ou d'une base fixe (art. 13, §§ 1er et 2, al. 1);
- les profits des professions libérales ou d'autres activités indépendantes, produits dans une base fixe (art. 14);
- les rémunérations des appointés et salariés du secteur privé, sauf le cas de la règle dite des 183 jours, et celui des personnes occupées à bord d'un navire ou d'un aéronef en trafic international ou à bord d'un bateau servant à la navigation intérieure (art. 15);
- les rémunérations allouées du chef de leur mandat aux administrateurs, commissaires, etc., de sociétés (art. 16);
- les revenus des professionnels du spectacle et des sportifs (art. 17);
- les pensions du secteur privé versées en exécution de la législation sociale (art. 18, § 2);
- les rémunérations et pensions publiques, sauf si le bénéficiaire a la nationalité de l'autre Etat sans posséder en même temps la nationalité de l'Etat débiteur (art. 19).

IV. — Imposition de la fortune (art. 22).

Les résidents de la Belgique ne sont passibles de l'impôt luxembourgeois sur la fortune qu'à raison de leurs biens immobiliers situés au Grand-Duché et de leurs biens mobiliers faisant partie d'un établissement stable ou d'une base fixe existant dans ce pays.

Les navires, les aéronefs et les bateaux d'intérieur, ainsi que les biens mobiliers affectés à leur exploitation, ne sont imposables au Luxembourg que si le siège de la direction effective de l'entreprise y est situé.

O. E. S. O. anbefolten oplossing als die welke zich in de Gemeenschappelijke Markt begint af te tekenen.

Interest (art. 11).

Interest die in de bronstaat niet is vrijgesteld (cf. n° 1 hierboven) kan in die staat aan een maximum-heffing van 15 % onderworpen worden; die staat behoudt echter een onbeperkte heffingsbevoegdheid indien de schuldvordering die de interest oplevert wezenlijk verbonden is met een op zijn grondgebied gelegen vaste inrichting.

3. In de bronstaat onbeperkt belastbare inkomsten.

(de bronstaat is, naar het geval, de Staat waar de goederen, de vaste inrichting of de vaste basis zijn gelegen, waar de activiteit wordt uitgeoefend of waarvan de schuldenaar van de inkomsten verblijfhouder is) :

- inkomsten uit onroerende goederen (art. 6); in navolging evenwel van de regeling in de overeenkomst van 10 maart 1964 met Frankrijk (*Belgisch Staatsblad* van 24 juni 1965) en in de overeenkomst van 11 april 1967 met de Bondsrepubliek Duitsland (*Belgisch Staatsblad* van 30 juli 1969), beperkt België de door verblijfhouders van Luxemburg verschuldigde aanvullende onroerende voorheffing tot het gedeelte van de belasting der niet-verblijfhouders berekend — zo nodig fictief — op het totaal van hun inkomsten van Belgische afkomst, dat op hun inkomsten uit in België gelegen onroerende goederen betrekking heeft (Slotprotocol, § 3);
- winsten van een vaste inrichting van een onderneming (art. 7);
- meerwaarden uit vervreemding van onroerende goederen, of van roerende goederen die deel uitmaken van een vaste inrichting of een vaste basis (art. 13, § 1 en § 2, eerste lid);
- baten van vrije beroepen of andere zelfstandige werkzaamheden die uit een vaste basis voortkomen (art. 14);
- beloningen van loon- en weddetrekkers uit de particuliere sector, behalve het geval van de zogenaamde 183-dagen-regel, en behalve personeel aan boord van een schip of een luchtvaartuig in internationaal verkeer of van een schip in de binnenvaart (art. 15);
- beloningen uit hoofde van hun mandaat toegekend aan beheerders, commissarissen, enz., van vennootschappen (art. 16);
- inkomsten van beroepsartiesten en sportbeoefenaars (art. 17);
- pensioenen uit de particuliere sector, betaald ter uitvoering van de sociale wetgeving (art. 18, § 2);
- openbare beloningen en pensioenen, behalve indien de genietende de nationaliteit van de andere Staat heeft zonder eveneens de nationaliteit van de betalende Staat te hebben (art. 19).

IV. — Belastingheffing naar het vermogen (art. 22).

Verblijfhouders van België zijn aan de Luxemburgse belasting naar het vermogen slechts onderworpen naar rato van hun in Luxemburg gelegen onroerende goederen en van hun roerende goederen die deel uitmaken van een vaste inrichting of een vaste basis in dat land.

Zeeschepen, luchtvaartuigen en binnenschepen, zomede roerende zaken die voor de exploitatie daarvan worden gebezigd, zijn slechts in Luxemburg belastbaar indien de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming aldaar is gelegen.

V. — Mesures applicables dans l'Etat du domicile fiscal en vue d'éviter la double imposition (art. 23).

1. Revenus exonérés dans l'Etat de la source :

Ces revenus sont imposables au taux plein et dans les conditions de droit commun, dans l'Etat dont le bénéficiaire est un résident.

2. Revenus soumis à une imposition limitée dans l'Etat de la source :

Dividendes :

— La Belgique impute la quotité forfaitaire d'impôt étranger sur l'impôt des personnes physiques ou exempté de l'impôt des sociétés, suivant le droit commun; en outre, les sociétés peuvent demander l'exemption du précompte mobilier à l'entrée des dividendes de sources luxembourgeoises; ceux-ci subissant alors le précompte mobilier lors de leur redistribution.

— Le Luxembourg impute le précompte mobilier belge sur ses impôts. Quand il s'agit de dividendes tirés d'une participation d'au moins 25 % ou dont le prix d'acquisition s'élève au moins à 250 millions de francs, le Luxembourg exempté d'impôt sur le revenu des collectivités les dividendes recueillis par une société-mère luxembourgeoise; cette exonération s'applique également aux dividendes attribués par une société belge à plusieurs sociétés luxembourgeoises dont les participations cumulées dans la société distributrice atteignent les minimums prévus, à condition qu'une des sociétés bénéficiaires possède plus de la moitié des actions de chacune des autres sociétés bénéficiaires.

Intérêts :

— En Belgique, imputation de la quotité forfaitaire d'impôt étranger de 15 %, si les intérêts ont été imposés au Luxembourg.

— Au Luxembourg, imputation du précompte mobilier belge pour la partie ne dépassant pas l'impôt luxembourgeois qui est prélevé sur des revenus analogues attribués à des résidents de la Belgique; la partie non imputable de l'impôt belge constitue une charge déductible pour l'assiette de l'impôt luxembourgeois.

Intérêts et redevances excédentaires :

— En Belgique, ces revenus sont soumis au même régime que les intérêts normaux (imputation de la quotité forfaitaire d'impôt étranger).

— Au Luxembourg, ces revenus seront assimilés à des dividendes dans la mesure où la législation luxembourgeoise le prévoit.

3. Revenus imposables sans limitation dans l'Etat de la source :

En règle générale, l'Etat du domicile fiscal du bénéficiaire exempté ces revenus mais il peut en tenir compte pour fixer le taux applicable aux autres revenus imposables du bénéficiaire (méthode dite de l'exemption avec progressivité).

V. Maatregelen tot vermindering van dubbele belasting in de domiciliestaat (art. 23).

1. In de bronstaat vrijgestelde inkomsten :

Deze inkomsten zijn in de Staat waarvan de genietter een verblijfhouder is tegen het volle tarief en volgens het gemeen recht belastbaar.

2. In de bronstaat aan beperkte belasting onderworpen inkomsten :

Dividenden :

— België verrekent het forfaitaire gedeelte van de buitenlandse belasting met de belasting der natuurlijke personen of verleent vrijstelling van vennootschapsbelasting, volgens het gemeen recht; vennootschappen mogen bovendien vrijstelling van roerende voorheffing vragen bij de incassering van dividend van Luxemburgse oorsprong; deze ondergaan dan de roerende voorheffing bij hun wederuitkering.

— Luxemburg verrekent de Belgische roerende voorheffing met zijn belastingen. Wanneer het dividend betreft uit een deelneming van ten minste 25 % of waarvan de aanschaffingsprijs ten minste 250 miljoen frank bedraagt, stelt Luxemburg de door een Luxemburgse moeder-vennootschap verkregen dividend vrij van de inkomstenbelasting van lichamen; deze vrijstelling is ook van toepassing op dividend die door een Belgische vennootschap worden toegekend aan verschillende Luxemburgse vennootschappen waarvan de gezamenlijke deelnemingen in de uitdelende vennootschap het gestelde minimum bereiken, op voorwaarde dat één van de verkrijgende vennootschappen meer dan de helft van de aandelen van elk van de andere verkrijgende vennootschappen bezit.

Interest :

— In België : verrekening van het forfaitaire gedeelte van de buitenlandse belasting van 15 %, indien de interest in Luxemburg belast is.

— In Luxemburg : verrekening van de Belgische roerende voorheffing voor zover deze de Luxemburgse belasting op soortgelijke inkomsten, toegekend aan verblijfhouders van België, niet te boven gaat; het niet verrekenbare gedeelte van de Belgische belasting is als uitgave aftrekbaar van de grondslag der Luxemburgse belasting.

Bovenmatige interest en royalty's :

— In België zijn die inkomsten aan dezelfde regeling onderworpen als normale interest (verrekening van het forfaitaire gedeelte van de buitenlandse belasting).

— In Luxemburg zullen die inkomsten met dividend worden gelijkgesteld in zover dat de Luxemburgse wetgeving zulks bepaalt.

3. In de bronstaat onbeperkt belastbare inkomsten :

De Staat van de fiscale woonplaats van de genietter stelt die inkomsten doorgaans vrij, doch kan er rekening mee houden om het tarief te bepalen dat van toepassing is op de andere belastbare inkomsten van de genietter (zogenoemde vrijstelling met progressievoorbehoud).

Pour éviter une double exonération, la convention permet d'imposer les bénéfices qu'une entreprise d'un Etat a réalisés à l'intervention d'un établissement stable situé dans l'autre Etat, dans la mesure où ces bénéfices sont exonérés dans cet autre Etat en raison de leur compensation avec des pertes antérieures dudit établissement qui ont également été déduites des bénéfices réalisés dans le premier Etat.

4. Cas particulier : entreprises interdépendantes.

Comme le Conseil d'Etat le relève dans son avis, l'article 9 permet aux Etats contractants de combattre, sur la base de leur législation nationale, les transferts abusifs de bénéfices entre entreprises associées ou interdépendantes.

Certes, l'article 24 du Code des impôts sur les revenus et l'article 9 de la convention diffèrent dans leur rédaction; ils n'en tendent pas moins au même but : prévenir et au besoin réprimer les transferts abusifs de revenus entre des entreprises apparentées. En dépit de légères différences de forme, on peut affirmer que l'intention des négociateurs est bien de confirmer sur ce point les dispositions des législations nationales. L'article 24 du Code des impôts sur les revenus garde en l'occurrence tout son effet, car ni l'article 9 ni aucune autre disposition de la convention belgo-luxembourgeoise n'en restreignent l'application. Dans cet ordre d'idées un rapprochement a été fait autrefois entre l'article 27, § 2, 7° des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus et l'article V de la convention belgo-américaine des 28 octobre 1948, 9 septembre 1952 (voy. Exposé des motifs de la loi d'approbation, Doc. parl. Sénat, session de 1952-1953, n° 219, p. 12 et p. 14). Le même rapprochement a été fait à propos de l'article IV de la convention belgo-luxembourgeoise du 27 mars 1953 (voy. Exposé des motifs, Doc. parl. Sénat, session de 1952-1953, n° 482, p. 5).

D'autre part, il est exact que l'article 9 ne remédie pas à la double imposition économique puisque, en cas d'application de cette disposition par un Etat, l'autre Etat n'est pas tenu de réduire ipso facto, à due concurrence, les bénéfices imposables de l'entreprise de cet autre Etat.

Quant à la suggestion du Conseil d'Etat d'appliquer à l'avenir aux avantages anormaux un régime plus libéral analogue à celui qui est réservé aux redevances et intérêts excessifs, il se peut qu'une solution de ce genre soit retenue dans certains cas dans les relations belgo-luxembourgeoises. En effet, la Belgique pourrait être amenée à traiter comme des dividendes, dans le chef du bénéficiaire, les avantages anormaux accordés par une société luxembourgeoise à une société belge au cas où ces avantages anormaux seraient soumis au même régime que les revenus d'actions par la législation fiscale luxembourgeoise (cfr. art. 10, § 3, alinéa 1er, et art. 23, § 2, 2°, et 3°, de la convention); de même, dans le cas où les avantages visés à l'article 9 seraient constitués par des redevances ou intérêts excessifs, il y aurait lieu d'appliquer les dispositions conventionnelles relatives à de tels intérêts ou redevances.

VI. — Dispositions diverses (art. 24 à 27).

Ce chapitre est consacré à divers problèmes ayant un rapport direct avec la double imposition ou avec la per-

Om dubbele vrijstelling te voorkomen laat de overeenkomst toe de winsten, die een onderneming van een Staat in een vaste inrichting in de andere Staat heeft verwezenlijkt, te belasten voor zover die winsten in die andere Staat vrijgesteld zijn door de verrekening van vorige verliezen van die inrichting die eveneens van de winsten uit de eerste Staat werden afgetrokken.

4. Bijzonder geval : afhankelijke ondernemingen.

Zoals de Raad van State het in zijn advies opmerkt machtigt artikel 9 de overeenkomstsluitende Staten, op grond van hun interne wetgeving, overdreven winstafvloeiingen tussen verwante of afhankelijke ondernemingen te bestrijden.

De bewoordingen van artikel 24 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen verschillen inderdaad met die van artikel 9 van de overeenkomst; beide bepalingen streven desniettemin hetzelfde doel na : overdreven winstafvloeiingen tussen verwante ondernemingen voorkomen en zo nodig beteugelen. Spijt geringe verschillen naar de vorm mag men zeggen dat het inzicht van de onderhandelaars wel degelijk is de bepalingen van de nationale wetgevingen op dit gebied te bevestigen. Artikel 24 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen behoudt ter zake volledig zijn uitwerking, aangezien noch artikel 9, noch enige andere bepaling van de Belgisch-Luxemburgse overeenkomst de toepassing ervan beperkt. In dit verband werd reeds vroeger een vergelijking gemaakt tussen artikel 27, § 2, 7° van de samengeordende wetten inzake inkomstenbelastingen en artikel V van de Belgisch-Amerikaanse overeenkomst van 28 oktober 1948, 9 september 1952 (zie Memorie van toelichting bij de Goedkeuringswet, Gedr. St., Senaat, zitting 1952-1953, nr. 219, blz. 12 en 14.) Dezelfde vergelijking werd gemaakt naar aanleiding van art. IV van de Belgisch-Britse overeenkomst van 27 maart 1953 (zie Memorie van toelichting, Gedr. St., Senaat, zitting 1952-1953, nr. 482, blz. 5).

Anderdeels is het juist dat artikel 9 de economische dubbele belasting niet verhelpt aangezien, in geval van toepassing van deze bepaling door een Staat, de andere Staat niet ipso facto gehouden is de belastbare winsten van de onderneming van die andere Staat in dezelfde mate te verminderen.

Wat de suggestie van de Raad van State betreft om in de toekomst op abnormale voordelen een ruimere regeling toe te passen zoals op overdreven royalty's en interesten, is het mogelijk dat een oplossing van die aard in sommige gevallen in de Belgisch-Luxemburgse betrekkingen wordt aangenomen. Voor België kan er inderdaad aanleiding bestaan om, de door een Luxemburgse vennootschap aan een Belgische vennootschap verleende abnormale voordelen als dividend in hoofde van de genietter te behandelen, indien die abnormale voordelen door de Luxemburgse fiscale wetgeving aan dezelfde regeling zouden onderworpen zijn als inkomsten van aandelen (cfr. art. 10, § 3, lid 1, en art. 23, § 2, 2° en 3°, van de overeenkomst); indien de in artikel 9 bedoelde voordelen zouden bestaan uit overdreven royalty's of interesten, kan dit eveneens aanleiding geven tot het toepassen van de bepalingen van de overeenkomst die op zulke interesten of royalty's betrekking hebben.

VI. — Diverse bepalingen (art. 24 tot 27).

Dit hoofdstuk betreft verschillende problemen die rechtstreeks verband houden met de dubbele belasting of met

ception des impôts sur le revenu (et sur la fortune) des deux États et concernant :

- la non discrimination (art. 24 et prot. final, §§ 7 à 9);
- la procédure amiable et l'octroi d'un délai spécial de réclamation aux contribuables frappés ou menacés d'une double imposition (art. 25);
- l'échange de renseignements (art. 26);
- la limitation des effets de la convention (art. 27).

La convention ne prévoit pas d'assistance en vue du recouvrement des impôts; cette question fait l'objet de la convention entre la Belgique, le Grand-Duché de Luxembourg et les Pays-Bas, relative à l'assistance réciproque en matière de recouvrement de créances fiscales, signée à Bruxelles le 5 septembre 1952 (*Moniteur belge* du 6 juillet 1956).

Sociétés luxembourgeoises ayant un établissement stable en Belgique.

L'article 24, § 5 de la convention, complété par le § 9 du Protocole final, règle l'imposition en Belgique des sociétés résidentes du Luxembourg et des groupements de personnes ayant leur siège de direction effective au Luxembourg, qui disposent d'un établissement stable dans notre pays.

L'alinéa 1er du § 9 susdit confirme le principe de droit commun, suivant lequel les sociétés et groupements de personnes luxembourgeois sont globalement soumis à l'impôt des non-résidents sur les bénéfices réalisés à l'intervention de leur établissement stable belge. L'alinéa 2 pose ensuite que la charge de l'impôt des non-résidents sur ces bénéfices ne peut être plus lourde que la charge représentée par le montant total des impôts exigibles à charge des sociétés belges; en se référant à l'affectation donnée aux bénéfices, il tend à préciser les conditions dans lesquelles la charge fiscale de l'établissement belge doit être limitée par référence aux impôts dus par une société belge. Le texte s'inspire étroitement de la disposition correspondante figurant à l'article 17, § 3, 2e alinéa, de la convention franco-belge du 10 mars 1964. Ce libellé a été choisi parce que les négociateurs préfèrent généralement harmoniser la rédaction des dispositions analogues contenues dans diverses conventions.

Ce n'est qu'à l'alinéa 3 du § 9 du Protocole final de la convention belgo-luxembourgeoise que la disposition s'écarte du précédent franco-belge, afin de déterminer forfaitairement, en vue du calcul fictif du précompte mobilier, le montant des revenus censés distribués, auquel s'appliquera le taux réduit de 10 % (c'est-à-dire le taux du précompte mobilier sur les dividendes belges afférents à une participation d'une certaine importance — cfr. art. 10, § 2, a, de la convention). Cela permettra, en fait, de calculer l'impôt des non-résidents à charge des sociétés et groupements de personnes luxembourgeois en appliquant le taux fixe de 33,5 % en principal au lieu de celui de 35 % prévu en droit commun.

Le Gouvernement a pris acte de la suggestion du Conseil d'Etat d'améliorer la rédaction du § 9 du Protocole final, si à l'avenir une disposition semblable devait être reprise dans d'autres conventions du même genre.

de inkomstenbelastingen (en vermogensbelastingen) van de twee Staten, met name :

- de non-discriminatie (art. 24 en Slotprotocol, §§ 7 tot 9);
- de regeling voor onderling overleg en de toekenning van een speciale bezwaartermijn aan door dubbele belasting getroffen of bedreigde belastingplichtigen (art. 25);
- de uitwisseling van inlichtingen (art. 26);
- de beperking van de werking van de overeenkomst (art. 27).

De overeenkomst voorziet niet in bijstand voor de invordering van belastingen; deze kwestie is geregeld in de overeenkomst tussen België, het Groothertogdom Luxemburg en Nederland, nopens wederkerige bijstand inzake de invordering van de belastingsschulden, ondertekend te Brussel op 5 september 1952 (*Belgisch Staatsblad* van 6 juli 1956).

Luxemburgse vennootschappen met vaste inrichting in België.

Artikel 24, § 5 van de overeenkomst, aangevuld door § 9 van het Slotprotocol, regelt de belastingheffing in België van vennootschappen die verblijfhouder zijn van Luxemburg en van verenigingen van personen die hun plaats van werkelijke leiding in Luxemburg hebben, indien zij in ons land een vaste inrichting bezitten.

Lid 1 van gezegde § 9 bevestigt het beginsel van het gemeen recht, volgens hetwelk Luxemburgse vennootschappen en verenigingen van personen als een eenheid aan de belasting der niet-verblijfhouders worden onderworpen ter zake van de winsten verwezenlijkt door tussenkomst van hun Belgische vaste inrichting. Lid 2 bepaalt vervolgens dat de druk van de belasting der niet-verblijfhouders op die winsten niet hoger mag zijn dan de druk van het totale bedrag van de belastingen verschuldigd door Belgische vennootschappen; de verwijzing naar de aan de winsten gegeven bestemming strekt ertoe te verduidelijken op welke wijze de belastingdruk op de Belgische inrichting moet worden beperkt bij vergelijking met de belastingen verschuldigd door een Belgische vennootschap. De tekst sluit nauw aan bij de overeenstemmende bepaling die voorkomt in artikel 17, § 3, lid 2, van de Frans-Belgische overeenkomst van 10 maart 1964. Deze tekst werd overgenomen omdat de onderhandelaars in de regel in wezen gelijksoortige bepalingen die in verschillende overeenkomsten voorkomen, bij voorkeur met dezelfde bewoordingen weergeven.

Slechts in lid 3 van § 9 van het Slotprotocol van de Belgisch-Luxemburgse overeenkomst wijkt de bepaling af van de Franse-Belgische bepaling en geeft aan hoe het bedrag van de als uitgekeerd te beschouwen winst forfaitair wordt vastgesteld voor de fictieve berekening van de roerende voorheffing tegen het verlaagde tarief van 10 % (zijnde het tarief van de roerende voorheffing op Belgische dividenden in verband met een deelneming van een zekere omvang — cfr. art. 10, § 2, a, van de overeenkomst). Dit maakt het in feite mogelijk de belasting der niet-verblijfhouders ten laste van Luxemburgse vennootschappen en verenigingen van personen te berekenen door een vast tarief van 33,5 %, in hoofdsom, toe te passen in de plaats van dit van 35 % waarin het gemeen recht voorziet.

De Regering heeft akte genomen van de aanbeveling van de Raad van State om de bewoordingen van § 9 van het Slotprotocol te verbeteren, indien in de toekomst een soortgelijke bepaling in een andere overeenkomst van dezelfde aard zou moeten worden opgenomen.

VII. — *Entrée en vigueur et dénonciation de la convention.*
Cessation d'effets de la convention antérieure
(art. 28 et 29).

La convention entrera en vigueur le quinzième jour après l'échange des instruments de ratification; elle produira ses effets à partir du 1er janvier de l'année au cours de laquelle les instruments de ratification auront été échangés. A partir de cette date, la convention similaire du 9 mars 1931 cessera de s'appliquer.

La nouvelle convention ne pourra être dénoncée qu'à partir de la cinquième année après sa ratification.

* * *

La convention que le Gouvernement soumet à votre approbation apporte, dans son ensemble, une solution satisfaisante aux problèmes de double imposition existant entre la Belgique et le Luxembourg. De la sorte, elle contribuera largement à abolir les entraves d'ordre fiscal auxquelles pourraient encore se heurter le développement des relations économiques entre les deux pays.

Dès lors, le Gouvernement vous propose d'approuver cette convention dans le plus bref délai.

Le Ministre des Affaires étrangères,

P. HARMEL.

Le Ministre du Commerce extérieur,

H. FAYAT.

Le Ministre des Finances,

J.-Ch. SNOY et d'OPPUERS.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 8 janvier 1971, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant approbation de la convention entre la Belgique et le Luxembourg en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, et du protocole final, signés à Luxembourg le 17 septembre 1970 », a donné le 24 février 1971 l'avis suivant :

Le projet de loi soumis à l'avis du Conseil d'Etat tend à obtenir l'approbation d'une convention fiscale intervenue entre la Belgique et le Luxembourg, le 17 septembre 1970.

Cette convention soulève plusieurs difficultés d'interprétation.

1. L'article 3 contient une série de définitions de portée générale concernant les termes et expressions employés dans le texte de la convention.

Si les termes de « personne » et de « société » sont ainsi définis, il n'en est pas de même du mot « entreprise » qui est cependant fréquemment utilisé.

Il semble que l'entreprise puisse se définir comme une entité économique de production, de commercialisation ou de transport, non pourvue de la personnalité juridique et appartenant à une personne physique ou morale. L'entreprise apparaît dès lors comme un objet de droits et non comme un sujet titulaire de droits.

VII. — *Inwerkingtreding en opzegging van de*
overeenkomst. Buitenwerkingsstelling van de vroegere
overeenkomst (art. 28 en 29).

De overeenkomst zal de vijftiende dag na de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden in werking treden; zij zal uitwerking hebben met ingang van 1 januari van het jaar waarin de bekrachtigingsoorkonden zijn uitgewisseld. Met ingang van die datum zal de overeenkomst van 9 maart 1931 ophouden van toepassing te zijn.

De nieuwe overeenkomst zal slechts kunnen worden opgezegd met ingang van het vijfde jaar volgend op haar bekrachtiging.

* * *

De overeenkomst die de Regering aan uw goedkeuring onderwerpt brengt in haar geheel een bevredigende oplossing voor de problemen van dubbele belasting die tussen België en Luxemburg bestaan. Zij zal er aldus in ruime mate toe bijdragen de belemmeringen van fiscale aard, die de ontwikkeling van de economische betrekkingen tussen de twee landen nog in de weg zouden staan, op te heffen.

De Regering stelt U dan ook voor deze overeenkomst zo spoedig mogelijk goed te keuren.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

P. HARMEL.

De Minister van Buitenlandse Handel,

H. FAYAT.

De Minister van Financiën,

J.-Ch. SNOY et d'OPPUERS.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

DE RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 8^e januari 1970 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende goedkeuring van de overeenkomst tussen België en Luxemburg tot het vernijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en van het slotprotocol, ondertekend te Luxemburg op 17 september 1970 », heeft de 24^e februari 1971 het volgende advies gegeven :

Het aan de Raad van State voorgelegde wetsontwerp strekt tot goedkeuring van een overeenkomst inzake belastingen, tussen België en Luxemburg, gesloten op 17 september 1970.

In verband met de interpretatie van deze overeenkomst rijzen een aantal moeilijkheden.

1. Artikel 3 bevat een aantal algemene begripsbepalingen betreffende de termen en wendingen die in de tekst van de overeenkomst gebruikt zijn.

Er wordt een omschrijving gegeven van de termen « persoon » en « vennootschap », maar niet van het woord « onderneming », dat nochtans vaak voorkomt.

De onderneming lijkt te kunnen worden omschreven als een economische eenheid voor produktie, handel of vervoer, die geen rechtspersoonlijkheid heeft en toebehoort aan een natuurlijke persoon of aan een rechtspersoon. De onderneming doet zich derhalve voor als een rechtsobject, niet als een rechtssubject.

Ce caractère juridique de l'entreprise transparaît dans l'article 11, § 3, où l'on envisage le cas où les intérêts « sont attribués à une entreprise de l'autre Etat contractant », tandis qu'on se réfère à la notion de « société résidente de l'autre Etat contractant » dès qu'il est question de désigner le titulaire du droit de propriété sur des actions ou parts assorties d'un droit de vote.

Le défaut de définition du mot « entreprise » peut aboutir à certaines ambiguïtés. Ainsi, dans l'article 12, § 6, on ne voit pas très bien comment une entreprise bénéficiaire des redevances peut avoir sous sa dépendance ou exercer son contrôle sur une entreprise située dans l'autre Etat, alors qu'elle n'est pas une personne juridique.

2. L'article 24, § 5, est complété par le § 9 du protocole final. Ce dernier texte n'est pas clair. On n'aperçoit pas, en présence des précisions contenues dans l'alinéa 3, la portée qu'il convient d'attribuer aux trois dernières lignes de l'alinéa 2: « dans le cas où ces bénéfices recevraient la même affectation que ceux de la société résidente du Luxembourg ou du groupement de personnes ayant son siège de direction effective dans cet Etat ».

Si le Gouvernement, qui a négocié les dispositions qui précèdent, n'a aucun doute sur la signification exacte que les Hautes Parties contractantes ont entendu donner à ces textes, il lui incombe d'éclairer les Chambres législatives, en complétant sur ce point l'exposé des motifs.

Dans le cas contraire, le Gouvernement devrait proposer au Gouvernement luxembourgeois la signature d'un protocole interprétatif ou un échange de notes par lesquelles l'interprétation à donner à ces textes serait indiquée de manière non équivoque.

* * *

L'article 9 appelle le commentaire suivant.

L'article 24 du Code des impôts sur les revenus dispose :

« Lorsqu'une entreprise établie en Belgique se trouve directement ou indirectement dans des liens quelconques d'interdépendance à l'égard d'une entreprise établie à l'étranger, tous avantages anormaux ou bénévoles qu'en raison de ces liens elle consent à cette dernière ou à des personnes et entreprises ayant avec celle-ci des intérêts communs, sont ajoutés à ses propres bénéfices ».

Ce texte trouve application en cas de contrôle direct d'une entreprise belge sur une entreprise étrangère ou vice versa, ainsi que lorsqu'une ou plusieurs entreprises belges et une ou plusieurs entreprises étrangères dépendent d'une personne ou entreprise tierce, ou encore d'un même groupe.

Le juge du fond apprécie souverainement cette situation.

Dans son article 9, la convention belgo-luxembourgeoise traite du même problème en des termes qui diffèrent sensiblement de ceux de l'article 24 du Code belge des impôts sur les revenus. Alors que la convention s'intéresse aux « bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été obtenus », le Code belge des impôts sur les revenus vise les « avantages anormaux ou bénévoles ».

Cependant, cet article 9 peut être interprété comme autorisant la Belgique à rectifier les comptes des entreprises dont les dirigeants ont renoncé à certains bénéfices au profit de personnes résidant ou d'établissements situés au Luxembourg, sans que cette disposition de droit international donne par elle-même des pouvoirs à l'administration belge pour imposer ces suppléments de bénéfices.

L'article 24 du Code des impôts sur les revenus reste, en ce cas, la seule disposition permettant à l'administration fiscale d'agir contre les pratiques anormales existant entre sociétés interdépendantes. Toutefois, cet article 24 ne pourra être utilisé à l'égard des sociétés belges liées à des sociétés luxembourgeoises que dans les conditions d'exercice énoncées à l'article 9 de la convention, qui semblent plus restrictives.

Dans un autre ordre d'idées, l'article 9 de la convention ne paraît pas répondre au souci d'éviter une double imposition sinon juridique, du moins économique.

Selon les déclarations de son délégué, le Gouvernement estime, en effet, qu'en cas d'application de l'article 9 de la convention par un Etat, l'autre Etat n'est pas tenu de réduire ipso facto les bénéfices imposables dans le chef de l'entreprise résidente de cet autre Etat, des sommes qui ont été réincorporées aux bénéfices de l'entreprise résidente du premier Etat. Dans ce cas, il ne s'agirait pas juridiquement d'une double imposition, car les sommes dont il s'agit subissent l'impôt dans le chef de deux contribuables distincts. Une double imposition de nature économique se trouve ainsi consacrée.

La convention se montre cependant plus libérale en ce qui concerne les intérêts excessifs dont la partie qui excède le taux normal est impossible conformément à la législation de l'Etat contractant d'où proviennent ces intérêts (article 11, § 7) et en ce qui concerne les redevances excessives dont la partie excédentaire est pareillement imposable (article 12, § 5), lorsque des relations spéciales existent entre le débiteur et le créancier.

Dat rechtskarakter van de onderneming komt aan het licht in artikel 11, § 3, waar sprake is van het geval dat interest aan « een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat wordt toegekend », terwijl met het begrip « vennootschap, verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat » gewerkt wordt zodra het erom gaat te zeggen wie het eigendomsrecht van stemrechtigde aandelen of delen heeft.

Het ontbreken van een begripsomschrijving van « onderneming » kan tot dubbelzinnigheid leiden. Zo is het in artikel 12, § 6, niet heel duidelijk hoe een onderneming die royalty's ontvangt een in de andere Staat gelegen onderneming onder zich kan hebben of kan controleren terwijl zij geen rechtspersoon is.

2. Artikel 24, § 5, is aangevuld door artikel 9 van het slotprotocol. Deze laatste tekst is duister. Met de toelichtingen die in het derde lid worden verstrekt, wordt het niet duidelijk hoe de laatste vier regels van het tweede lid moeten worden begrepen: « ingeval die winsten dezelfde bestemming zouden krijgen als die van de vennootschap die verblijfhouder is van Luxemburg of van de personenvereniging die haar plaats van werkelijke leiding in die Staat heeft ».

Bestaat er voor de Regering, die over de hiervorenbedoelde bepalingen onderhandeld heeft, geen twijfel over de juiste betekenis welke de Hoge Verdragsluitende Partijen aan die teksten hebben willen geven, toch dient zij de Wetgevende Kamers voor te lichten door de memorie van toelichting op dat punt aan te vullen.

Gebeurt dat niet, dan zou zij aan de Luxemburgse Regering moeten voorstellen een uitleggingsprotocol te ondertekenen of nota's te wisselen waarin op ondubbelzinnige wijze wordt gezegd toe die teksten moeten worden uitgelegd.

* * *

Over artikel 9 moet het volgende worden gezegd :

Artikel 24 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen bepaalt :

« Wanneer een in België gevestigde onderneming zich rechtstreeks of onrechtstreeks in enigerlei band van wederzijdse afhankelijkheid bevindt ten aanzien van een in het buitenland gevestigde onderneming, worden alle abnormale of goedgunstige voordelen die zij wegens die band verleent aan laatstbedoelde onderneming, of aan personen en ondernemingen die met deze belangen gemeen hebben, bij haar eigen winsten gevoegd ».

Deze tekst vindt toepassing ingeval een Belgische onderneming rechtstreeks toezicht heeft op een buitenlandse onderneming of omgekeerd, en ook als een of meer Belgische ondernemingen en een of meer buitenlandse ondernemingen samen afhangen van een derde persoon of onderneming of nog van eenzelfde groep.

De feitenrechter oordeelt over die toestand op onaantastbare wijze.

Artikel 9 van de Belgisch-Luxemburgse overeenkomst behandelt hetzelfde probleem in bewoordingen die merkelijk verschillen van die van artikel 24 van het Belgisch Wetboek van de inkomstenbelastingen. Waar de overeenkomst handelt over « winsten welke zonder deze voorwaarden zouden zijn behaald », spreekt het Belgische Wetboek van de inkomstenbelastingen van « abnormale of goedgunstige voordelen ».

Bedoeld artikel 9 kan echter zo worden geïnterpreteerd, dat het België machtigt tot het wijzigen van de rekeningen van ondernemingen waarvan de bestuurders van bepaalde winsten hebben afgezien ten behoeve van in Luxemburg verblijvende personen of aldaar gevestigde instellingen, zonder dat die internationaalrechtelijke bepaling uit zichzelf aan de Belgische administratie bevoegdheden verleent om die bijkomende winsten te belasten.

Artikel 24 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen blijft in dat geval de enige bepaling die het belastingbestuur machtigt om op te treden tegen abnormale praktijken tussen onderling afhankelijke vennootschappen. Dat artikel 24 zal echter ten aanzien van Belgische vennootschappen die met Luxemburgse vennootschappen verbonden zijn, alleen mogen worden toegepast onder de enger lijkende uitvoeringsvoorwaarden welke artikel 9 van de overeenkomst stelt.

Anderzijds lijkt artikel 9 van de overeenkomst niet tegemoet te komen aan de zorg om een zo niet juridische, dan toch economische dubbele belasting te voorkomen.

Naar de gemachtigde ambtenaar heeft verklaard, meent de Regering inderdaad dat, wanneer artikel 9 van de overeenkomst door een Staat wordt toegepast, de andere Staat niet gehouden is ipso facto de winsten waarop de verblijfhoudende onderneming van die andere Staat belastbaar is, te verminderen met de bedragen die wederopgenomen zijn in de winsten van de verblijfhoudende onderneming van de eerste Staat. In dat geval zou er juridisch geen sprake zijn van dubbele belasting, want op die bedragen worden dan twee verschillende belastingplichtigen belast. Er is dus wel een economische dubbele belasting.

De overeenkomst ziet het echter ruimer voor de overdreven interest waarvan het boven het normale tarief uitgaande deel belastbaar is volgens de wetgeving van de overeenkomstsluitende Staat waarvan die interest afkomstig is (artikel 11, § 7), en voor de overdreven royalty's waarvan het boven het normale bedrag uitgaande deel op gelijke wijze belastbaar is (artikel 12, § 5) indien er een bijzondere verhouding is tussen de schuldenaar en de genietster.

Selon l'article 23, § 2, 2°, ces intérêts et redevances ne sont taxés en Belgique que sous déduction d'une quotité forfaitaire d'impôt étranger, qui est égale à 15 p. c. du montant de ces revenus.

Il serait logique qu'à l'avenir pareille déduction soit consentie en ce qui concerne les avantages anormaux ou bénévoles qui ont déjà été taxés dans l'autre État et qui seraient assimilables à des dividendes, des intérêts ou des redevances.

* * *

Si des dispositions semblables à celles des §§ 5 et 6 de l'article 12 devaient être reprises à l'avenir dans d'autres conventions du même genre, il serait opportun de les réunir en un seul paragraphe dont le second alinéa pourrait être rédigé comme suit :

« A défaut de critères plus adéquats et notamment de comparaisons avec les redevances librement fixées pour des prestations similaires entre des entreprises ou des personnes réellement indépendantes, le montant normal des redevances, prévu à l'alinéa 1er, peut être déterminé compte tenu du coût, augmenté d'un profit normal, de l'acquisition, du perfectionnement et de la conservation des droits, biens ou informations donnant lieu aux redevances :

a) lorsque le débiteur est une entreprise ou une personne qui est en fait sous la dépendance ou sous le contrôle de la personne bénéficiaire des redevances ou vice versa;

b) ou lorsque ces deux entreprises sont, en fait, sous la dépendance ou sous le contrôle d'une tierce personne ou de personnes juridiquement distinctes mais appartenant au même groupe ».

De même, les difficultés d'interprétation signalées plus haut au sujet du § 9 du protocole final (article 24, § 5 de la convention) pourraient être évitées à l'avenir si ce § 9 était rédigé comme suit :

« Pour l'application de l'article 24, § 5, de la convention, les bénéfices que réalisent en Belgique les sociétés résidentes du (Luxembourg) et les groupements de personnes ayant leur siège de direction effective au (Luxembourg) et qui possèdent un établissement stable en Belgique, sont imposés en Belgique selon le régime applicable aux sociétés qui n'ont pas en Belgique leur siège social, leur principal établissement, ou leur siège de direction ou d'administration.

Toutefois, l'impôt exigible ne peut être supérieur au total des divers impôts, calculés au taux ordinaire, auxquels une société résidente de la Belgique est soumise sur ses bénéfices non distribués et sur ses bénéfices distribués à ses actionnaires, associés et administrateurs.

Pour l'application de l'alinéa 2, les bénéfices distribués sont présumés égaux à la moitié du bénéfice de l'établissement stable après déduction de l'impôt des sociétés au taux ordinaire applicable aux sociétés résidentes de la Belgique, et ce montant est imposé au taux de 10 p. c. ».

* * *

En ce qui concerne l'article 23, on observera que, dans notre législation nationale, l'impôt dû sur les revenus et produits de capitaux et biens mobiliers déjà imposés à l'étranger, est acquitté par imputation du montant du précompte mobilier (article 186 du Code des impôts sur les revenus) et « l'impôt est en outre diminué d'une quotité forfaitaire de cet impôt étranger » (article 187 du même Code).

La succession de ces deux articles et l'emploi dans le second des mots « en outre » inclineraient à penser que l'ordre d'imputation est le suivant : d'abord le précompte mobilier et, ensuite, la quotité forfaitaire d'impôt étranger (fixée à 15 p. c. par l'article 195 du Code des impôts sur les revenus).

Il ressort toutefois d'une déclaration faite par le Ministre des Finances à la Commission du Sénat à l'occasion de l'examen du projet de loi modifiant, en matière de précompte, le Code des impôts sur les revenus (Doc. parl. Sénat, session 1965-1966, n° 219, p. 5), que l'on imputera par priorité, les précomptes non remboursables parmi lesquels on fait figurer les quotités forfaitaires d'impôts étrangers et, dans la mesure où le solde d'impôt sera inférieur aux précomptes remboursables, ceux-ci seront remboursés (par apurement prioritaire de la cotisation aux cinq centimes additionnels).

On peut penser que cette pratique administrative sera normalement suivie en ce qui concerne la déduction de 15 p. c. prévue par l'article 23, § 2, 2°, de la convention.

Pour éviter toute contestation à cet égard, il se recommande de modifier le Code des impôts sur les revenus, soit en y intervertissant

Volgens artikel 23, § 2, 2°, worden die interesten en royalty's in België slechts belast na aftrek van een forfaitaire gedeelte van buitenlandse belasting, dat gelijk is aan 15 t. h. van het bedrag van die inkomsten.

Het ware logisch in de toekomst een zodanige aftrek toe te staan voor in de andere Staat reeds belaste abnormale of goedgunstige voordelen die met dividend, interesten of royalty's gelijkgesteld kunnen worden.

* * *

Mocht het nodig zijn in latere soortgelijke overeenkomsten bepalen als die van de §§ 5 en 6 op te nemen, dan ware het dienstig ze samen te brengen in één enkele paragraaf, waarvan het tweede lid als volgt zou kunnen worden geredigeerd :

« Zijn er geen beter passende criteria en onder meer vergelijkingen met royalty's die voor gelijksoortige prestaties vrij worden bedongen tussen werkelijk onafhankelijke ondernemingen of personen, dan mag het in het eerste lid bepaalde normale bedrag van de royalty's worden bepaald met inachtneming van de met een normale baat verhoogde kostprijs van de verwerving, de vervolmaking en het behoud van de rechten, goederen of inlichtingen waarvoor de royalty's verschuldigd zijn :

a) indien de schuldenaar een onderneming of een persoon is die in feite afhankelijk is van of beheerst wordt door de persoon die de geniet van de royalty's is, of omgekeerd;

b) of indien beide ondernemingen in feite afhankelijk zijn van of beheerst worden door een derde persoon of door juridisch zelfstandige personen die echter tot eenzelfde groep behoren ».

Ook de interpretatiemoeilijkheden waarop hiervoor is gewezen met betrekking tot § 9 van het slotprotocol (artikel 24, § 5, van de overeenkomst) zouden in de toekomst kunnen worden voorkomen indien die § 9 als volgt werd geredigeerd :

« Voor de toepassing van artikel 24, § 5, van de overeenkomst worden de winsten die in België verwezenlijkt worden door vennootschappen die verblijfhouder zijn van (Luxemburg) en door verenigingen van personen die hun plaats van werkelijke leiding in (Luxemburg) hebben en een vaste inrichting in België bezitten, in België belast volgens de regeling die geldt voor de vennootschappen die hun maatschappelijke zetel, hun voornaamste inrichting of hun zetel van bestuur of beheer niet in België hebben.

De verschuldigde belasting mag evenwel niet hoger zijn dan de som van de verschillende belastingen, berekend tegen het gewone tarief, die door een vennootschap, verblijfhouder van België, verschuldigd is op haar niet uitgedeelde winsten en op haar winsten uitgedeeld aan haar aandeelhouders, vennoten en beheerders.

Voor de toepassing van het tweede lid worden de uitgedeelde winsten vermoed gelijk te zijn aan de helft van de winst van de vaste inrichting na aftrek van de vennootschapsbelasting tegen het gewone tarief dat geldt voor de vennootschappen, verblijfhouders van België, en wordt dat bedrag belast tegen het tarief van 10 t. h. ».

* * *

In verband met artikel 23 moge het volgende worden opgemerkt. In onze eigen wetgeving wordt de belasting die verschuldigd is op de reeds in het buitenland belaste inkomsten en opbrengsten van roerende goederen en kapitalen, gekweten door verrekening van het bedrag van de roerende voorheffing (artikel 186 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen), en « wordt van de belasting daarenboven een forfaitaire gedeelte van die buitenlandse belasting afgetrokken » (artikel 187 van hetzelfde Wetboek).

De opeenvolging van die twee artikelen en het gebruik, in het tweede, van het woord « daarenboven » schijnen erop te wijzen dat de verrekening in de volgende orde geschiedt : eerst de roerende voorheffing, vervolgens het forfaitaire gedeelte van buitenlandse belasting (op 15 t. h. vastgesteld in artikel 195 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen).

Uit een verklaring die de Minister van Financiën in de Senaatscommissie heeft afgelegd bij het onderzoek van het ontwerp van wet tot wijziging, inzake voorheffingen, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (Gedr. St., Senaat, zitting 1965-1966, nr. 219, blz. 5), blijkt echter dat de niet terugbetaalbare voorheffingen, waaronder de forfaitaire gedeelten van buitenlandse belastingen worden begrepen, bij voorrang zullen worden toegerekend « en, voor zover het belastingssaldo kleiner is dan de terugbetaalbare voorheffingen, dat deze zullen worden terugbetaald (door aanzuivering bij voorrang van de aanslag in de vijf opcentiemen) ».

Men mag aannemen dat deze administratieve praktijk normaal zal worden gevolgd voor de aftrek van 15 t. h., bedoeld in artikel 23, § 2, 2°, van de overeenkomst.

Ten einde iedere betwisting in dat opzicht te voorkomen, verdient het aanbeveling het Wetboek van de inkomstenbelastingen te wijzigen, of-

les articles 186 et 187, soit en remplaçant, dans l'article 187, les mots « en outre » par l'adverbe « préalablement ».

Cette mesure devrait avoir effet à partir de la date où le précompte mobilier est devenu remboursable.

La chambre était composée de :

Messieurs : G. Van Bunnan, conseiller d'Etat, président,
J. Masquelin et Madame G. Ciselet, conseillers d'Etat,
P. De Visscher et G. Aronstein, assesseurs de la section
de législation,
M. Jacquemijn, greffier adjoint, greffier.

La Concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. G. Van Bunnan.

Le rapport a été présenté par M. G. Piquet, substitut de l'auditeur général.

Le Greffier,

(s.) M. JACQUEMIJN.

Le Président,

(s.) G. VAN BUNNEN.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN,

Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires étrangères, de Notre Ministre du Commerce extérieur et de Notre Ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Affaires étrangères, Notre Ministre du Commerce extérieur et Notre Ministre des Finances sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

Article unique.

La Convention entre la Belgique et le Luxembourg en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, et le Protocole final, signés à Luxembourg le 17 septembre 1970, sortiront leur plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 6 mai 1971.

BAUDOUIN,

PAR LE ROI :

Le Ministre des Affaires étrangères,
P. HARMEL.

Le Ministre du Commerce extérieur,
H. FAYAT.

Le Ministre des Finances,
J.-Ch. SNOY et d'OPPIERS.

wel door er de artikelen 186 en 187 van plaats te verwisselen, ofwel door in artikel 187 het woord « daarenboven » te vervangen door het bijwoord « vooraf ».

Die maatregel zou uitwerking moeten hebben vanaf de dag waarop de roerende voorheffing terugbetaalbaar is geworden.

De kamer was samengesteld uit :

De Heren : G. Van Bunnan, staatsraad, voorzitter,
J. Masquelin en Mevrouw G. Ciselet, staatsraden,
P. De Visscher en G. Aronstein, bijzitters van de afde-
ling wetgeving,
M. Jacquemijn, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer G. Van Bunnan.

Het verslag werd uitgebracht door de heer G. Picquet, substituu-
t-auditeur-generaal.

De Griffier,

(get.) M. JACQUEMIJN.

De Voorzitter,

(get.) G. VAN BUNNEN.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN,

Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken, van Onze Minister van Buitenlandse Handel en van Onze Minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN Wij :

Onze Minister van Buitenlandse Zaken, Onze Minister van Buitenlandse Handel en Onze Minister van Financiën zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Enig artikel.

De Overeenkomst tussen België en Luxemburg tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het Slotprotocol, ondertekend te Luxemburg op 17 september 1970, zullen volkomen uitwerking hebben.

Gegeven te Brussel, op 6 mei 1971.

BOUDEWIJN,

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Buitenlandse Zaken,
P. HARMEL.

De Minister van Buitenlandse Handel,
H. FAYAT.

De Minister van Financiën,
J.-Ch. SNOY et d'OPPIERS.

MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
ET DU COMMERCE EXTÉRIEUR

Convention entre la Belgique et le Luxembourg en vue d'éviter les doubles impositions et le régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune

Sa Majesté le Roi des Belges
et
Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Désireux d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, ont décidé de conclure une convention et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir :

Sa Majesté le Roi des Belges :
Son Excellence le Comte François de Selys Longchamps,
Ambassadeur de Belgique à Luxembourg,
Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg :
Son Excellence Monsieur Gaston Thorn,

Ministre des Affaires étrangères et du Commerce extérieur,

Lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

I. CHAMP D'APPLICATION DE LA CONVENTION

Article 1

Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou de chacun des deux Etats.

Article 2

Impôts visés

§ 1er. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte de chacun des Etats contractants, de ses subdivisions politiques et de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

§ 2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune, les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant des salaires payés par les employeurs ainsi que les impôts sur les plus-values.

§ 3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont :

1° En ce qui concerne la Belgique :

- a) l'impôt des personnes physiques;
- b) l'impôt des sociétés;
- c) l'impôt des personnes morales;
- d) l'impôt des non-résidents,

y compris les précomptes et les compléments de précomptes, les centimes additionnels auxdits impôts et précomptes ainsi que la taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques (ci-après dénommés « impôt belge »);

2° En ce qui concerne le Luxembourg :

- a) l'impôt sur le revenu des personnes physiques;

- b) l'impôt sur le revenu des collectivités;

- c) l'impôt spécial sur les tantièmes;

- d) l'impôt sur la fortune;

- e) l'impôt commercial communal d'après les bénéfices et capital d'exploitation;

- f) l'impôt communal sur le total des salaires;

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN
EN BUITENLANDSE HANDEL

Overeenkomst tussen België en Luxemburg tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen

Zijne Majesteit de Koning der Belgen
en

Zijne Koninklijke Hoogheid de Groothertog van Luxemburg

Wensende dubbele belasting te vermijden en sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen te regelen, hebben besloten een overeenkomst te sluiten en hebben te dien einde tot hun Gevolmachtigden benoemd, te weten :

Zijne Majesteit de Koning der Belgen :

Zijne Excellentie de Graaf François de Selys Longchamps,

Ambassadeur van België te Luxemburg,

Zijne Koninklijke Hoogheid de Groothertog van Luxemburg :

Zijne Excellentie de Minister van Buitenlandse Zaken,
Gaston Thorn,

Die, na hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten te hebben uitgewisseld, als volgt zijn overeengekomen :

I. REIKWIJDTE VAN DE OVEREENKOMST

Artikel 1

Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die verblijfhouder zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

§ 1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van elk van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.

§ 2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het bedrag van de door werkgevers betaalde lonen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

§ 3. De bestaande belastingen, waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn :

1° Met betrekking tot België :

- a) de personenbelasting;
- b) de vennootschapsbelasting;
- c) de rechtspersonenbelasting;
- d) de belasting der niet-verblijfhouders,

met inbegrip van de voorheffingen en aanvullende voorheffingen, de opcentiemen op de hierboven vermelde belastingen en voorheffingen, alsmede de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting (hierna te noemen « Belgische belasting »);

2° Met betrekking tot Luxemburg :

- a) l'impôt sur le revenu des personnes physiques (de inkomstenbelasting van natuurlijke personen);
- b) l'impôt sur le revenu des collectivités (de inkomstenbelasting van lichamen);

- c) l'impôt spécial sur les tantièmes (de bijzondere belasting van tantièmes);

- d) l'impôt sur la fortune (de vermogensbelasting);

- e) l'impôt commercial communal d'après les bénéfices et capital d'exploitation (de gemeentelijke bedrijfsbelasting naar winst en bedrijfsvermogen);

- f) l'impôt communal sur le total des salaires (de gemeentelijke belasting naar het totaal van de lonen en salarissen);

g) l'impôt foncier
(ci-après dénommés « impôt luxembourgeois »).

§ 4. Les dispositions de la Convention concernant l'imposition des bénéfices des entreprises s'appliquent également par analogie aux impôts sur le montant des salaires payés par les employeurs.

§ 5. La Convention s'appliquera aussi aux impôts futurs de nature identique ou analogue qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiqueront, à la fin de chaque année, les modifications apportées à leurs législations fiscales respectives.

II. DEFINITIONS

Article 3

Définitions générales

§ 1er. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

1° Le terme « Belgique », employé dans un sens géographique, désigne le territoire du Royaume de Belgique; il inclut tout territoire en dehors de la souveraineté nationale de la Belgique qui est ou sera désigné, selon la législation belge sur le plateau continental et conformément au droit international, comme territoire sur lequel les droits de la Belgique à l'égard du sol et du sous-sol de la mer et de leurs ressources naturelles peuvent être exercés;

2° Le terme « Luxembourg », employé dans un sens géographique, désigne le territoire du Grand-Duché de Luxembourg;

3° Les expressions « un Etat contractant » et « l'autre Etat contractant » désignent, suivant le contexte, la Belgique ou le Luxembourg;

4° Le terme « personne » comprend les personnes physiques et les sociétés;

5° Le terme « société » désigne toute personne morale ou toute autre entité qui est imposable comme telle sur ses revenus ou sur sa fortune dans l'Etat dont elle est un résident ainsi que les sociétés en nom collectif, sociétés en commandite simple et sociétés civiles de droit luxembourgeois;

6° Les expressions « entreprise d'un Etat contractant » et « entreprise de l'autre Etat contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

7° L'expression « autorité compétente » désigne :

a) en ce qui concerne la Belgique, l'autorité compétente suivant sa législation nationale, et

b) en ce qui concerne le Luxembourg, le Ministre ayant les contributions directes dans ses attributions ou son délégué.

§ 2. Pour l'application de la Convention par un Etat contractant, toute expression qui n'est pas autrement définie a le sens qui lui est attribué par la législation dudit Etat régissant les impôts qui font l'objet de la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4

Domicile fiscal

§ 1er. Au sens de la présente Convention, l'expression « résident(e) d'un Etat contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation dudit Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue; elle désigne également les sociétés en nom collectif, sociétés en commandite simple et sociétés civiles de droit luxembourgeois, qui ont leur siège de direction effective au Luxembourg, ainsi que les sociétés de droit belge — autres que les sociétés par actions — qui ont opté pour l'assujettissement de leurs bénéfices à l'impôt des personnes physiques.

§ 2. Lorsque, selon la disposition du § 1er, une personne physique est considérée comme résidente de chacun des Etats contractants, le cas est résolu d'après les règles suivantes :

g) l'impôt foncier (de grondbelasting)
(hierna te noemen « Luxemburgse belasting »).

§ 4. De bepalingen van de Overeenkomst betreffende de belastingheffing van winsten van ondernemingen zijn op analoge wijze van toepassing op belastingen naar het bedrag van de door werkgevers betaalde lonen.

§ 5. De Overeenkomst zal ook van toepassing zijn op elke gelijke of in wezen gelijksoortige belasting, die in de toekomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen wordt geheven. Aan het einde van elk jaar zullen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten elkaar de wijzigingen die in hun onderscheidene belastingwetten zijn aangebracht, mededelen.

II. BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 3

Algemene bepalingen

§ 1. In deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist :

1° betekent het woord « België », in aardrijkskundig verband gebruikt, het grondgebied van het Koninkrijk België, het omvat elk grondgebied buiten de nationale soevereiniteit van België, dat volgens de Belgische wetgeving betreffende het continentaal plat en overeenkomstig het internationaal recht is of zal worden aangeduid als een gebied waarin de rechten van België met betrekking tot de zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen kunnen worden uitgeoefend;

2° betekent het woord « Luxemburg », in aardrijkskundig verband gebruikt, het grondgebied van het Groothertogdom Luxemburg;

3° betekenen de uitdrukkingen « een overeenkomstsluitende Staat » en « de andere overeenkomstsluitende Staat », België of Luxemburg, al naar het zinsverband vereist;

4° omvat het woord « persoon » een natuurlijke persoon en een vennootschap;

5° betekent het woord « vennootschap » elke rechtspersoon of elk ander lichaam dat als zodanig in de Staat waarvan het een verblijfhouder is, belastbaar is ter zake van zijn inkomen of vermogen, zomede elke vennootschap onder gemeenschappelijke naam, elke vennootschap bij wijze van eenvoudige geldschieting en elke burgerlijke vennootschap naar Luxemburgs recht;

6° betekenen de uitdrukkingen « onderneming van een overeenkomstsluitende Staat » en « onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat », onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat;

7° betekent de uitdrukking « bevoegde autoriteit » :

a) in België, de autoriteit die volgens de nationale wetgeving bevoegd is en

b) in Luxemburg, de Minister die de directe belastingen onder zijn bevoegdheid heeft of zijn afgevaardigde.

§ 2. Voor de toepassing van de Overeenkomst door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet anders omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen die het onderwerp van de Overeenkomst uitmaken.

Artikel 4

Fiscale woonplaats

§ 1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking « verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat » iedere persoon van wie het inkomen, ingevolge de wetgeving van die Staat, aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid; zij omvat ook de vennootschappen onder gemeenschappelijke naam, de vennootschappen bij wijze van eenvoudige geldschieting en de burgerlijke vennootschappen naar Luxemburgs recht, die hun plaats van werkelijke leiding in Luxemburg hebben, alsmede de vennootschappen naar Belgisch recht — niet zijnde vennootschappen op aandelen — die de aanslag van hun winsten in de personenbelasting hebben gekozen.

§ 2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepaling van § 1 verblijfhouder van beide overeenkomstsluitende Staten is, gelden de volgende regels :

1° cette personne est considérée comme résidente de l'Etat contractant où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent. Lorsqu'elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans chacun des Etats contractants, elle est considérée comme résidente de l'Etat contractant avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

2° si l'Etat contractant où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé ou qu'elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats contractants, elle est considérée comme résidente de l'Etat contractant où elle séjourne de façon habituelle;

3° si cette personne séjourne de façon habituelle dans chacun des Etats contractants ou qu'elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme résidente de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité;

4° par dérogation aux dispositions des 1, 2 et 3 :

a) les salariés et appointés qui sont en service sur un bateau de navigation intérieure exploité en trafic international et dont le seul foyer d'habitation permanent se trouve à bord de ce bateau sont considérés comme des résidents de l'Etat contractant où se trouve le siège de direction effective de l'entreprise exploitant ce bateau;

b) les bateliers dont le seul foyer d'habitation permanent se trouve à bord d'un bateau qu'ils exploitent en trafic international sont considérés comme des résidents de l'Etat contractant dont ils possèdent la nationalité;

5° si une personne visée au 3 ou au 4, b, possède la nationalité de chacun des Etats contractants ou qu'elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

§ 3. Lorsque, selon la disposition du § 1er, une société est considérée comme résidente de chacun des Etats contractants, elle est réputée résidente de l'Etat contractant où se trouve son siège de direction effective.

§ 4. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation intérieure en trafic international est à bord d'un bateau, ce siège est réputé situé dans l'Etat contractant dont l'exploitant unique ou principal est le résident.

Article 5

Etablissement stable

§ 1er. Au sens de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires où l'entreprise exerce tout ou partie de son activité.

§ 2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

- 1° un siège de direction;
- 2° une succursale;
- 3° un bureau;
- 4° une usine;
- 5° un atelier;
- 6° une mine, une carrière ou tout autre lieu d'exploitation de ressources naturelles;
- 7° un chantier de construction ou de montage dont la durée dépasse six mois.

§ 3. On ne considère pas qu'il y a établissement stable si :

1° il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

2° des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

3° des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

4° une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

5° une installation fixe d'affaires est utilisée, pour l'entreprise, aux seules fins de publicité, de fourniture d'informations, de recherches scientifiques ou d'activités analogues qui ont un caractère préparatoire ou auxiliaire.

1° hij wordt geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft. Indien hij in beide overeenkomstsluitende Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

2° indien niet kan worden bepaald in welke overeenkomstsluitende Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de overeenkomstsluitende Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarin hij gewoonlijk verblijft;

3° indien hij in beide overeenkomstsluitende Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij onderdaan is;

4° in afwijking van de bepalingen onder 1°, 2° en 3° :

a) worden loon- en weddetrekkers, die een dienstbetrekking op een binnenschip in internationaal verkeer uitoefenen en hun enig duurzaam tehuis aan boord van dat schip hebben, geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming welke dat schip exploiteert, is gelegen;

b) worden schippers, die hun enig duurzaam tehuis aan boord van een door hen in internationaal verkeer geëxploiteerd schip hebben, geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarvan zij onderdaan zijn;

5° indien een in 3° of in 4°, b, bedoelde persoon onderdaan is van beide overeenkomstsluitende Staten of van geen van beide, zullen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming regelen.

§ 3. Indien een vennootschap ingevolge de bepaling van § 1 verblijfhouder van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt zij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarin de plaats van haar werkelijke leiding is gelegen.

§ 4. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een binnenvaartonderneming in internationaal verkeer zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de enige of de voornaamste exploitant verblijfhouder is.

Artikel 5

Vaste inrichting

§ 1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking « vaste inrichting » een vaste bedrijfsinrichting waarin de onderneming haar werkzaamheden geheel of gedeeltelijk uitoefent.

§ 2. De uitdrukking « vaste inrichting » omvat in het bijzonder :

- 1° een plaats waar leiding wordt gegeven;
- 2° een filiaal;
- 3° een kantoor;
- 4° een fabriek;
- 5° een werkplaats;
- 6° een mijn, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden geëxploiteerd;
- 7° de uitvoering van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden waarvan de duur zes maanden overschrijdt.

§ 3. Een vaste inrichting wordt niet aanwezig geacht indien :

1° gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen;

2° een aan de onderneming toebehorende goederenvoorraad wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;

3° een aan de onderneming toebehorende goederenvoorraad wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;

4° een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen;

5° een vaste bedrijfsinrichting ten behoeve van de onderneming wordt aangehouden, uitsluitend voor reclamadoeleinden, voor het geven van inlichtingen, voor wetenschappelijk onderzoek of voor soortgelijke werkzaamheden die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben;

§ 4. Une personne — autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant visé au § 5 — qui agit dans un Etat contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre Etat contractant est considérée comme constituant un établissement stable de l'entreprise dans le premier Etat si elle dispose dans cet Etat de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, à moins que l'activité de cette personne ne soit limitée à l'achat de marchandises pour cette entreprise.

§ 5. On ne considère pas qu'une entreprise d'un Etat contractant a un établissement stable dans l'autre Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

L'intermédiaire qui agit pour le compte d'une entreprise d'assurances et qui dispose de pouvoirs qu'il exerce habituellement, lui permettant de conclure des contrats au nom de cette entreprise, n'est pas visé à cette disposition.

§ 6. Le fait qu'une entreprise d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une entreprise de l'autre Etat contractant ou une entreprise qui exerce son activité dans cet autre Etat (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces entreprises un établissement stable de l'autre.

III. IMPOSITION DES REVENUS

Article 6

Revenus de biens immobiliers

§ 1er. Les revenus provenant de biens immobiliers sont imposables dans l'Etat contractant où ces biens sont situés.

§ 2. L'expression « biens immobiliers » est définie conformément au droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression englobe en tout cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des redevances variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres richesses du sol; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

§ 3. La disposition du § 1er s'applique aux revenus provenant de l'exploitation ou de la jouissance directes, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

§ 4. Les dispositions des §§ 1er et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession libérale.

Article 7

Bénéfices des entreprises

§ 1er. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils imputables audit établissement stable.

§ 2. Sans préjudice de l'application du § 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte et séparée exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et agissant en toute indépendance.

§ 4. Een persoon — niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger in de zin van § 5 — die in een overeenkomstsluitende Staat voor een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat werkzaam is, wordt als een in de eerstbedoelde Staat aanwezige vaste inrichting van de onderneming beschouwd, indien hij in die Staat een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent, tenzij zijn werkzaamheden beperkt blijven tot de aankoop van goederen voor de onderneming.

§ 5. Een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

Deze bepaling is niet van toepassing op een vertegenwoordiger, die voor rekening van een verzekeringsonderneming handelt en die een machtiging bezit om namens deze onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht gewoonlijk uitoefent.

§ 6. De enkele omstandigheid dat een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat of een onderneming die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting hetzij op andere wijze), beheerst of door een dergelijke onderneming wordt beheerst stempelt een van beide ondernemingen niet tot een vaste inrichting van de andere.

III. BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende goederen

§ 1. Inkomsten uit onroerende goederen zijn belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin de goederen zijn gelegen.

§ 2. De uitdrukking « onroerende goederen » heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waarin de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

§ 3. De bepaling van § 1 is van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreeks genot, uit de verhuring of verpachting, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

§ 4. De bepalingen van de §§ 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een vrij beroep.

Artikel 7

Winsten van ondernemingen

§ 1. Winsten van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, zijn de winsten van de onderneming in de andere Staat belastbaar, maar slechts voor zover zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

§ 2. Onverminderd de toepassing van § 3 worden, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winsten toegerekend die zij zou kunnen behalen indien zij een onafhankelijke en zelfstandige onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen.

§ 3. Dans le calcul des bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable y compris les dépenses normales de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

§ 4. A défaut de comptabilité régulière ou d'autres éléments probants permettant de déterminer le montant des bénéfices d'une entreprise de l'un des Etats contractants, qui est imputable à son établissement stable situé dans l'autre Etat, l'impôt peut notamment être établi dans cet autre Etat, conformément à sa propre législation, compte tenu des bénéfices normaux d'entreprises analogues du même Etat, se livrant à la même activité ou à des activités analogues dans des conditions identiques ou analogues.

Dans l'éventualité visée à l'alinéa précédent, le bénéfice imputable audit établissement stable peut également être déterminé sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, pour autant que le résultat ainsi obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent article.

Si l'application des dispositions du présent paragraphe entraîne une double imposition des mêmes bénéfices, les autorités compétentes des deux Etats contractants se concertent en vue d'éviter cette double imposition.

§ 5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait que cet établissement stable a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

§ 6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont calculés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

§ 7. Lorsque les bénéfices d'une entreprise comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de cette Convention, les dispositions du présent article ne font pas obstacle à l'application des dispositions de ces autres articles pour la taxation de ces éléments de revenu.

Article 8

Bénéfices des entreprises de navigation maritime, intérieure ou aérienne

Par dérogation à l'article 7, §§ 1 à 6 :

1° les bénéfices provenant de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international sont imposables dans l'Etat contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise;

2° les bénéfices provenant de l'exploitation de bateaux servant à la navigation intérieure sont imposables dans l'Etat contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise.

Article 9

Entreprises interdépendantes

Lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au financement d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au financement d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions acceptées ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été obtenus par l'une des entreprises, mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

Article 10

Dividendes

§ 1er. Les dividendes attribués par une société résidente d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

§ 3. Bij het bepalen van de winsten van een vaste inrichting worden als aftrek toegelaten kosten die zijn gemaakt ten behoeve van die vaste inrichting, daaronder begrepen normale kosten van leiding en algemene beheerskosten, aldus gemaakt hetzij in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

§ 4. Bij gebrek aan een regelmatige boekhouding of andere afdoende gegevens die het mogelijk maken het bedrag te bepalen van de winsten van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat, dat aan haar vaste inrichting in de andere overeenkomstsluitende Staat, kan worden toegerekend, mag de belasting in die andere Staat volgens diens wetgeving worden gevestigd, onder meer met inachtneming van de normale winsten van soortgelijke ondernemingen van die Staat, die dezelfde of gelijksoortige werkzaamheden onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden uitoefenen.

In gevallen als in vorig lid bedoeld zijn mag de winst die aan die vaste inrichting is toe te rekenen ook worden bepaald op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, voor zover het aldus bekomen resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

Indien de toepassing van de bepalingen van deze paragraaf tot een dubbele belasting van eenzelfde winst leidt, plegen de bevoegde autoriteiten van de twee overeenkomstsluitende Staten overleg om die dubbele belasting te vermijden.

§ 5. Geen winsten worden aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.

§ 6. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen worden de winsten die aan de vaste inrichting kunnen worden toegerekend, ieder jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om anders te handelen.

§ 7. Indien in de winsten van een onderneming bestanddelen van het inkomen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, beletten de bepalingen van dit artikel geenszins de toepassing van die andere artikelen voor de belastingheffing van die bestanddelen van het inkomen.

Artikel 8

Winsten van zeescheepvaart-, binnenscheepvaart- en luchtscheepvaartondernemingen

In afwijking van artikel 7, §§ 1 tot 6 :

1° zijn winsten uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen;

2° zijn winsten uit de exploitatie van schepen in de binnenvaart belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

Artikel 9

Onderling afhankelijke ondernemingen

Indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel aan de financiering van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, of dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel aan de financiering van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat,

en in het ene of in het andere geval tussen de twee ondernemingen in hun handels- of financiële betrekkingen voorwaarden zijn aanvaard of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen winsten, welke zonder deze voorwaarden door een van de ondernemingen zouden zijn behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet zijn behaald, worden begrepen in de winsten van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

Artikel 10

Dividenden

§ 1. Dividenden toegekend door een vennootschap die verblijhouder is van een overeenkomstsluitende Staat aan een verblijhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat, zijn in die andere Staat belastbaar.

§ 2. Toutefois, ces dividendes peuvent être imposés dans l'Etat contractant dont la société qui attribue les dividendes est un résident et selon la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 10 p.c. du montant brut des dividendes si le bénéficiaire des dividendes est une société (à l'exception des sociétés civiles, sociétés en nom collectif, sociétés en commandite simple et sociétés coopératives) dont la participation directe, détenue depuis le début de son exercice social, dans le capital de la société (à l'exception des sociétés civiles, sociétés en nom collectif, sociétés en commandite simple et sociétés coopératives) attribuant les dividendes est d'au moins 25 p.c. ou a un prix d'acquisition d'au moins 250 millions de francs;

b) 15 p.c. du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Les dispositions de l'alinéa 1er, a, s'appliquent également lorsque les dividendes sont attribués à plusieurs sociétés (à l'exception des sociétés civiles, sociétés en nom collectif, sociétés en commandite simple et sociétés coopératives) dont les participations cumulées, détenues depuis le début de leurs exercices sociaux respectifs, dans le capital de la société (à l'exception des sociétés civiles, sociétés en nom collectif, sociétés en commandite simple et sociétés coopératives) attribuant les dividendes sont d'au moins 25 p.c. ou ont un prix d'acquisition d'au moins 250 millions de francs et que l'une des sociétés bénéficiaires possède plus de 50 p.c. du capital social de chacune des autres sociétés bénéficiaires.

Le présent paragraphe ne concerne pas l'imposition de la société pour les bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

§ 3. Le terme « dividendes » employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime que les revenus d'actions par la législation fiscale de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

Ce terme désigne également :

1° les revenus, même attribués sous la forme d'intérêts, imposables au titre de revenus de capitaux investis par les associés dans les sociétés — autres que les sociétés par actions — résidentes de la Belgique;

2° les parts de bénéfice touchées du chef de sa mise de fonds dans une entreprise du Luxembourg par le bailleur de fonds rémunéré en proportion du bénéfice.

§ 4. Les dispositions des §§ 1er et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des dividendes, résident d'un Etat contractant, a dans l'autre Etat contractant dont la société qui attribue les dividendes est un résident, un établissement stable auquel se rattache effectivement la participation génératrice des dividendes. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables; celles-ci ne font pas obstacle à la perception de l'impôt dû à la source sur ces dividendes conformément à la législation de cet autre Etat contractant.

§ 5. Lorsqu'une société résidente d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes attribués par cette société à un résident du premier Etat, ni aucun impôt au titre d'imposition complémentaire des bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes distribués ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat; cette disposition n'empêche pas cet autre Etat d'imposer les dividendes afférents à une participation qui se rattache effectivement à un établissement stable exploité dans cet autre Etat par un résident du premier Etat.

§ 2. Die dividenden mogen echter in de overeenkomstsluitende Staat, waarvan de vennootschap die de dividenden toekent verblijfhouder is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet hoger zijn dan :

a) 10 t.h. van het brutobedrag van de dividenden indien de genietter van de dividenden een vennootschap is (met uitzondering van een burgerlijke vennootschap, een vennootschap onder gemeenschappelijke naam, een vennootschap bij wijze van eenvoudige geldschieting en een samenwerkende vennootschap) die sedert het begin van haar boekjaar in het kapitaal van de uitdelende vennootschap (met uitzondering van een burgerlijke vennootschap, een vennootschap onder gemeenschappelijke naam, een vennootschap bij wijze van eenvoudige geldschieting, en een samenwerkende vennootschap) een onmiddellijke deelneming heeft welke ten minste 25 t.h. bedraagt of waarvan de aanschaffingsprijs ten minste 250 miljoen frank belooft;

b) 15 t.h. van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

De bepalingen van lid 1, a, zijn eveneens van toepassing indien de dividenden worden toegekend aan verschillende vennootschappen (met uitzondering van burgerlijke vennootschappen, vennootschappen onder gemeenschappelijke naam, vennootschappen bij wijze van eenvoudige geldschieting en samenwerkende vennootschappen), die te zamen sedert het begin van het boekjaar van elk van deze vennootschappen in het kapitaal van de uitdelende vennootschap (met uitzondering van burgerlijke vennootschappen, vennootschappen onder gemeenschappelijke naam, vennootschappen bij wijze van eenvoudige geldschieting en samenwerkende vennootschappen) een onmiddellijke deelneming hebben welke ten minste 25 t.h. bedraagt of waarvan de gezamenlijke aanschaffingsprijs ten minste 250 miljoen frank belooft en indien één van de verkrijgende vennootschappen meer dan 50 t.h. van het maatschappelijk kapitaal van elk van de andere verkrijgende vennootschappen bezit.

Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winsten waaruit de dividenden worden betaald.

§ 3. Het woord « dividenden » betekent in dit artikel inkomsten uit aandelen, genotsaandelen of -rechten, oprichtersaandelen of andere winstaandelen met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede inkomsten van andere maatschappelijke delen, die volgens de belastingwetgeving van de Staat, waarvan de uitkerende vennootschap verblijfhouder is, op dezelfde wijze als inkomsten van aandelen worden belast.

Dit woord omvat ook :

1° inkomsten, zelfs toegekend in de vorm van interesten, die belastbaar zijn als inkomsten van belegde kapitalen van vennoten in andere vennootschappen dan op aandelen, die verblijfhouder van België zijn;

2° winstuitkeringen welke uit hoofde van zijn deelneming in het bedrijfskapitaal van een onderneming van Luxemburg door een geldschietter naar rata van de winst worden verkregen.

§ 4. De bepalingen van de §§ 1 en 2 zijn niet van toepassing, indien de genietter van de dividend, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividend toekent een verblijfhouder is, een vaste inrichting heeft waarmede de deelneming die de dividend oplevert werkelijk is verbonden. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing; deze vormen geen beletsel voor de heffing van de belastingen bij de bron op die dividend volgens de wetgeving van die andere overeenkomstsluitende Staat.

§ 5. Indien een vennootschap die verblijfhouder is van een overeenkomstsluitende Staat, winsten of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen van de dividend, door die vennootschap toegekend aan een verblijfhouder van de eerstbedoelde Staat, noch de niet uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een bijkomende belasting, zelfs indien de uitgedeelde dividend of de niet uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winsten of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn; deze bepaling belet de andere Staat niet belasting te heffen van dividend die betrekking hebben op een deelneming welke wezenlijk is verbonden met een in de andere Staat door een verblijfhouder van de eerstbedoelde Staat aangehouden vaste inrichting.

Article 11

Intérêts

§ 1er. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et attribués à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

§ 2. Toutefois, ces intérêts peuvent être imposés dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 p.c. de leur montant.

§ 3. Par dérogation au § 2, les intérêts ne peuvent être imposés dans l'Etat contractant d'où ils proviennent lorsqu'ils sont attribués à une entreprise de l'autre Etat contractant.

L'alinéa précédent ne s'applique pas lorsqu'il s'agit :

1° d'intérêts d'obligations et autres titres d'emprunts, à l'exception des effets de commerce représentatifs de créances commerciales;

2° d'intérêts attribués par une société résidente d'un Etat contractant à une société résidente de l'autre Etat contractant qui détient directement ou indirectement au moins 25 p.c. des actions ou parts assorties d'un droit de vote de la première société.

§ 4. Le terme « intérêts » employé dans le présent article désigne, sous réserve de l'alinéa 2 ci-après, les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux résultats du débiteur, et notamment les revenus des dépôts, des fonds publics, des obligations d'emprunt, y compris les primes et lots attachés à ces titres, et tous autres produits soumis au même régime que les revenus de sommes prêtées ou déposées, par la législation fiscale de l'Etat d'où proviennent les revenus.

Ce terme ne comprend pas les revenus considérés comme des dividendes en vertu de l'article 10, § 3, alinéa 2.

§ 5. Les dispositions des §§ 1er à 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des intérêts, résident d'un Etat contractant, a dans l'autre Etat contractant d'où proviennent ceux-ci un établissement stable auquel se rattache effectivement la créance génératrice des intérêts. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables; celles-ci ne font pas obstacle à la perception des impôts dus à la source sur ces intérêts, conformément à la législation de cet autre Etat contractant.

§ 6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel l'emprunt générateur des intérêts a été contracté et qui attribue directement les intérêts au créancier, ceux-ci sont réputés provenir de l'Etat contractant où est situé l'établissement stable.

§ 7. Si, par suite de relations spéciales existant entre le débiteur et le créancier ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont attribués, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le créancier en l'absence de pareilles relations, la limitation de taux et l'exemption prévues au §§ 2 et 3 ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. La partie excédentaire des intérêts est imposable, conformément à sa législation, dans l'Etat contractant d'où proviennent les intérêts.

Article 12

Redevances

§ 1er. Les redevances provenant d'un Etat contractant et attribuées à un résident de l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans cet autre Etat.

§ 2. Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques et les films ou bandes pour émissions radio-phoniques ou télévisées, d'un brevet, d'une marque de fabrique

Artikel 11

Interest

§ 1. Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en toegekend aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat is in die andere Staat belastbaar.

§ 2. Die interest mag echter in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is, volgens de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet hoger zijn dan 15 t.h. van het bedrag van de interest.

§ 3. In afwijking van § 2 mag interest in de overeenkomstsluitende Staat, waaruit hij afkomstig is, niet worden belast indien hij een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat wordt toegekend.

Het voorgaande lid is niet van toepassing wanneer het gaat om :

1° interest van obligaties en andere effecten van leningen, met uitzondering van handelspapier dat handelsschuldvorderingen vertegenwoordigt ;

2° interest door een vennootschap, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, toegekend aan een vennootschap, verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat, die onmiddellijk of middellijk ten minste 25 t.h. van de stemgerechtigde aandelen of delen van de eerste vennootschap bezit.

§ 4. Het woord « interest » betekent in dit artikel, onder voorbehoud van lid 2 hierna, inkomsten van schuldvorderingen van alle aard, met of zonder hypothecaire waarborg of recht van deelneming in de winst van de schuldenaar, en met name inkomsten van deposito's van overheidsfondsen, van leningsobligaties, premies en loten van effecten inbegrepen, en alle andere opbrengsten die volgens de belastingwetgeving van de Staat waaruit de inkomsten afkomstig zijn, op dezelfde wijze worden belast als inkomsten van geleende of gedeponeerde gelden.

Het omvat niet inkomsten die als dividenden worden beschouwd op grond van artikel 10, § 3, lid 2.

§ 5. De bepalingen van §§ 1 tot 3 zijn niet van toepassing indien de genietster van de interest, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een vaste inrichting heeft waarmee de schuldvordering die de interest oplevert wezenlijk is verbonden. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing; deze vormen geen beletsel voor de heffing van de belastingen bij de bron op die interest volgens de wetgeving van die andere overeenkomstsluitende Staat.

§ 6. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn als de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, of een verblijfhouder van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft ten behoeve waarvan de lening die de interest voortbrengt werd aangegaan en die de interest rechtstreeks aan de schuldeiser toekent, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de overeenkomstsluitende Staat waarin de vaste inrichting is gelegen.

§ 7. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of tussen hen beiden en derden, het bedrag van de interest, gelet op de schuldvordering waarvoor hij wordt toegekend, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser zou zijn overeengekomen, zijn de tariefbeperking en de vrijstelling volgens de §§ 2 en 3 slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. Het daarboven uitgaande deel van de interest is in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is belastbaar overeenkomstig diens wetgeving.

Artikel 12

Royalty's

§ 1. Royalty's afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en toegekend aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die andere Staat belastbaar.

§ 2. Het woord « royalty's » betekent in dit artikel betalingen van elke aard als vergoeding voor het gebruik of voor het recht van gebruik van een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, daaronder begrepen bioscoopfilms en films of geluidsbanden voor radio en televisie, van een octrooi, van een fabrieks- of handelsmerk, van een ontwerp of model, van een plan, van een geheim recept of werkwijze, dan wel

ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique ne constituant pas un bien immobilier visé à l'article 6 et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

§ 3. La disposition du § 1er ne s'applique pas lorsque le bénéficiaire des redevances, résident d'un Etat contractant, a dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances un établissement stable auquel se rattache effectivement le droit ou le bien générateur des redevances. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

§ 4. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel le contrat donnant lieu au paiement des redevances, a été conclu et qui attribue directement les redevances au bénéficiaire, celles-ci sont réputées provenir de l'Etat contractant où est situé l'établissement stable.

§ 5. Si, par suite de relations spéciales existant entre le débiteur et le créancier ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont attribuées, excède le montant normal dont seraient convenus le débiteur et le créancier en l'absence de pareilles relations, la disposition du § 1er ne s'applique qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des redevances est imposable, conformément à sa législation, dans l'Etat contractant d'où proviennent les redevances.

§ 6. Lorsque, dans le cas visé au § 5, le débiteur est une entreprise qui est en fait sous la dépendance ou sous le contrôle de l'entreprise bénéficiaire des redevances ou vice-versa, ou encore lorsque ces deux entreprises sont, en fait, sous la dépendance ou le contrôle d'une tierce entreprise ou d'entreprises juridiquement distinctes, mais dépendant d'un même groupe, le montant normal des redevances peut être déterminé compte tenu du coût, augmenté d'un profit normal, de l'acquisition, du perfectionnement et de la conservation des droits, biens ou informations donnant lieu aux redevances, lorsque ce montant normal ne peut être évalué en fonction d'autres critères plus adéquats et notamment par comparaison avec les redevances librement fixées pour des prestations similaires entre des entreprises réellement indépendantes.

Article 13 Gains en capital

§ 1er. Les gains provenant de l'aliénation des biens immobiliers, tels qu'ils sont définis à l'article 6, § 2, sont imposables dans l'Etat contractant où ces biens sont situés.

§ 2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers constitutifs d'une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession libérale, y compris de tels gains provenant de l'aliénation globale de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat. Les règles prévues à l'article 7, §§ 2 et 3, s'appliquent à la détermination du montant de ces gains.

Toutefois, les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers, visés à l'article 22, § 3, ne sont imposables que dans l'Etat contractant où ces biens eux-mêmes sont imposables en vertu dudit article.

§ 3. Les gains provenant de l'aliénation de tous autres biens ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Cette règle s'applique notamment aux gains provenant de l'aliénation d'une participation, ne faisant pas partie de l'actif d'un établissement stable visé au § 2, alinéa 1er, dans une entreprise exploitée par une société par actions ou par une autre société de capitaux.

voor het gebruik of voor het recht van gebruik van een nijverheids-, handels-, of wetenschappelijke uitrusting die geen onroerend goed is als bedoeld in artikel 6, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

§ 3. De bepaling van § 1 is niet van toepassing, indien de genietster van de royalty's, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een vaste inrichting heeft waarmede het recht of het goed, die de royalty's opleveren, wezenlijk zijn verbonden. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

§ 4. Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn als de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, of een verblijfhouder van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht of hij verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft ten behoeve waarvan de overeenkomst welke tot de betaling van de royalty's aanleiding geeft werd aangegaan en die de royalty's rechtstreeks aan de genietster toekent, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de overeenkomstsluitende Staat waarin de vaste inrichting is gelegen.

§ 5. Indien ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de genietster of tussen hen beiden en derden het bedrag van de royalty's, gelet op de prestatie waarvoor zij worden toegekend, hoger is dan het normale bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de genietster zou zijn overeengekomen, is de bepaling van § 1 slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In een zodanig geval is het daarboven uitgaande deel van de royalty's belastbaar overeenkomstig de wetgeving van de overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn.

§ 6. Indien in een geval als bedoeld in § 5, de schuldenaar een onderneming is die in feite afhankelijk is van of beheerst wordt door de onderneming die de genietster van de royalty's is, of omgekeerd, of nog indien beide ondernemingen in feite afhankelijk zijn van of beheerst worden door een derde onderneming of door juridisch zelfstandige ondernemingen, die echter van eenzelfde groep afhangen, mag het normale bedrag van de royalty's worden bepaald met inachtneming van de met een normale baat verhoogde kostprijs van de verwerving, de vervolmaking en het behoud van de rechten, goederen of inlichtingen waarvoor de royalty's verschuldigd zijn, zo dit normale bedrag niet kan worden bepaald volgens andere, beter passende criteria en onder meer door vergelijking met royalty's die voor gelijksoortige prestaties vrij worden bedongen tussen werkelijk onafhankelijke ondernemingen.

Artikel 13 Vermogenswinsten

§ 1. Winsten verkregen uit de vervreemding van onroerende goederen als omschreven in artikel 6, § 2, zijn belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin die goederen zijn gelegen.

§ 2. Winsten verkregen uit de vervreemding van roerende zaken, deel uitmakend van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat aanhoudt, of van roerende zaken behorende tot een vaste basis die een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat voor de uitoefening van een vrij beroep tot zijn beschikking heeft, daaronder begrepen winsten verkregen uit de globale vervreemding van zodanige vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming) of van zodanige vaste basis, zijn in die andere Staat belastbaar. De regels van artikel 7, §§ 2 en 3, zijn van toepassing bij het bepalen van het bedrag van die winsten.

Winsten verkregen uit de vervreemding van roerende zaken als bedoeld in artikel 22, § 3, zijn echter slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin die zaken zelf volgens dat artikel belastbaar zijn.

§ 3. Winsten verkregen uit de vervreemding van alle andere zaken zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat, waarvan de vervreemder verblijfhouder is.

Deze regel is met name van toepassing op winsten verkregen uit de vervreemding van een deelneming, welke geen deel uitmaakt van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting als bedoeld in § 2, lid 1, in een onderneming gedreven door een vennootschap op aandelen of door een andere kapitaalvennootschap.

Article 14

Professions libérales

§ 1er. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités indépendantes de caractère analogue ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que ce résident ne dispose de façon habituelle dans l'autre Etat d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il dispose d'une telle base, les revenus sont imposables dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imposables aux activités exercées à l'intervention de ladite base fixe.

§ 2. L'expression « professions libérales » comprend en particulier les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15

Professions dépendantes

§ 1er. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 20, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

§ 2. Par dérogation au § 1er et sous la réserve y mentionnée, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :

1° elles rétribuent l'activité exercée dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes — y compris la durée des interruptions normales du travail — n'excédant pas au total 183 jours au cours de l'année civile;

2° les rémunérations sont payées par un employeur ou au nom d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat, et

3° la charge des rémunérations n'est pas supportée directement par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

§ 3. Par dérogation aux §§ 1er et 2 et sous la réserve mentionnée au § 1er, les rémunérations au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international ou à bord d'un bateau servant à la navigation intérieure en trafic international, sont considérées comme se rapportant à une activité exercée dans l'Etat contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise et sont imposables dans cet Etat.

Article 16

Administrateurs et commissaires de sociétés par actions et autres sociétés de capitaux

§ 1er. Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou d'un autre organe analogue d'une société par actions ou d'une autre société de capitaux qui est un résident de l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

Cette disposition s'applique également aux tantièmes, jetons de présence et autres rétributions visés à l'article 14, qui sont perçus par un associé commandité d'une société en commandite par actions résidente d'un Etat contractant.

§ 2. Toutefois, les rémunérations normales que les personnes visées au § 1er touchent en une autre qualité sont imposables, suivant le cas, dans les conditions prévues soit à l'article 14, soit à l'article 15, § 1er.

Artikel 14

Vrije beroepen

§ 1. Inkomsten verkregen door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat uit de uitoefening van een vrij beroep of andere zelfstandige werkzaamheden van soortgelijke aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij die verblijfhouder in de andere Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vaste basis beschikt. Indien hij over zulk een vaste basis beschikt, zijn de inkomsten in de andere Staat belastbaar, maar slechts voor zover zij kunnen worden toegerekend aan de werkzaamheden welke met behulp van die vaste basis worden uitgeoefend.

§ 2. De uitdrukking « vrij beroep » omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, ingenieurs, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15

Niet zelfstandige beroepen

§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 18, 19 en 20, zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, zijn de ter zake daarvan verkregen beloningen in die andere Staat belastbaar.

§ 2. In afwijking van § 1 en onder het aldaar vermelde voorbehoud zijn beloningen verkregen door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien :

1° de beloningen werkzaamheden vergelden, die in de andere Staat werden uitgeoefend tijdens een tijdvak of tijdvakken welke — met inbegrip van de gewone arbeidsonderbrekingen — gedurende het kalenderjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan;

2° de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen verblijfhouder van de andere Staat is, en

3° de last van de beloningen niet rechtstreeks wordt gedragen door een vaste inrichting of een vaste basis, die de werkgever in de andere Staat heeft.

§ 3. In afwijking van de §§ 1 en 2 en onder het in § 1 gemaakte voorbehoud worden beloningen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig in internationaal verkeer of aan boord van een schip in de binnenvaart in internationaal verkeer, geacht betrekking te hebben op werkzaamheden uitgeoefend in de overeenkomstsluitende Staat waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen en zijn ze in die Staat belastbaar.

Artikel 16

Beheerders en commissarissen van vennootschappen op aandelen en andere kapitaalvennootschappen

§ 1. Tantièmes, presentiegelden en ander soortgelijke uitkeringen, door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat verkregen in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer of van toezicht, of van een ander gelijkaardig orgaan van een vennootschap op aandelen of van een andere kapitaalvennootschap die verblijfhouder is van de andere overeenkomstsluitende Staat, zijn in die andere Staat belastbaar.

Deze bepaling is ook van toepassing op de tantièmes, presentiegelden en andere in lid 1 bedoelde uitkeringen die worden verkregen door een gecommanditeerde vennoot van een vennootschap bij wijze van geldschieting op aandelen, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat.

§ 2. De normale beloningen die in een andere hoedanigheid worden verkregen door de in § 1 bedoelde personen zijn echter naar gelang van het geval, volgens artikel 14 of 15, § 1 belastbaar.

Article 17

Artistes et sportifs

Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus que les professionnels du spectacle, tels que les artistes de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision et les musiciens, ainsi que les sportifs retirent de leurs activités personnelles en cette qualité sont imposables dans l'Etat contractant où ces activités sont exercées.

Article 18

Pensions

§ 1er. Sous réserve des dispositions de l'article 19, les pensions et autres rémunérations similaires, versées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur, ne sont imposables que dans cet Etat.

§ 2. Les pensions et autres allocations, périodiques ou non, payées en exécution de la législation sociale d'un Etat contractant par cet Etat, par l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou par une personne morale ressortissant à son droit public, sont imposables dans cet Etat.

Article 19

Rémunérations et pensions publiques

§ 1er. Les rémunérations, y compris les pensions, versées par un Etat contractant ou par l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement, soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, au titre de services rendus à cet Etat ou à l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, sont imposables dans ledit Etat.

Cette disposition ne s'applique pas lorsque le bénéficiaire de ces revenus possède la nationalité de l'autre Etat sans posséder en même temps la nationalité du premier Etat.

§ 2. Le § 1er ne s'applique pas aux rémunérations ou pensions versées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité commerciale ou industrielle exercée par l'un des Etats contractants ou par l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20

Professeurs et étudiants, apprentis ou stagiaires

§ 1er. Les rémunérations quelconques des professeurs et autres membres du personnel enseignant, résidents d'un Etat contractant, qui séjournent temporairement dans l'autre Etat contractant, pour y enseigner ou s'y livrer à des recherches scientifiques, pendant une période n'excédant pas deux ans, dans une université ou dans une autre institution d'enseignement ou de recherche scientifique officiellement reconnue ne sont imposables que dans le premier Etat.

§ 2. Les sommes qu'un étudiant, un apprenti ou un stagiaire qui est, ou qui était auparavant, un résident d'un Etat contractant et qui séjourne dans l'autre Etat contractant à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet autre Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet autre Etat.

Article 21

Revenus non expressément mentionnés

Un résident d'un Etat contractant n'est pas imposable dans l'autre Etat contractant sur les éléments de son revenu qui ne sont pas expressément mentionnés dans les articles précédents si, suivant la législation du premier Etat, il y est imposable sur ces éléments de revenu.

IV. IMPOSITION DE LA FORTUNE

Article 22

§ 1er. La fortune constituée par des biens immobiliers, tels qu'ils sont définis à l'article 6, § 2, est imposable dans l'Etat contractant où ces biens sont situés.

Artikel 17

Artiesten en sportbeoefenaars

Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15 zijn inkomsten die beroepsartiesten, zoals toneelspelers, film-, radio- of televisieartiesten en musici, alsmede sportbeoefenaars, als zodanig verkrijgen uit hun persoonlijke werkzaamheden, belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin die werkzaamheden worden verricht.

Artikel 18

Pensioenen

§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19 zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen, betaald aan een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking, slechts in die Staat belastbaar.

§ 2. Pensioenen en andere al dan niet periodieke uitkeringen ter uitvoering van de sociale wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat betaald door die Staat, door een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, of door een rechtspersoon naar het publiek recht van die Staat, zijn in die Staat belastbaar.

Artikel 19

Openbare beloningen en pensioenen

§ 1. Beloningen, daaronder begrepen pensioenen, door een overeenkomstsluitende Staat of door een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, ofwel rechtstreeks ofwel uit door hen in het leven geroepen fondsen betaald ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, zijn in die Staat belastbaar.

Deze bepaling is niet van toepassing indien de genietende van die inkomsten onderdaan is van de andere Staat zonder tezelfdertijd onderdaan te zijn van de eerstbedoelde Staat.

§ 2. Paragraaf 1 is niet van toepassing op beloningen of pensioenen ter zake van diensten verricht in verband met enig handels- of nijverheidsbedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat of door een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan.

Artikel 20

Leraren en studenten, leerlingen of stagiairs

§ 1. Alle beloningen van hoogleraren en andere leden van het onderwijzend personeel, die verblijfhouder zijn van een overeenkomstsluitende Staat en tijdelijk in de andere overeenkomstsluitende Staat en tijdelijk in de andere overeenkomstsluitende Staat verblijven om aldaar gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaar onderwijs te geven of wetenschappelijk onderzoek te verrichten aan een universiteit of een andere officieel erkende onderwijsinstelling of wetenschappelijke instelling, zijn slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar.

§ 2. Sommen ten behoeve van zijn onderhoud, onderwijs of opleiding ontvangen door een student, een leerling of een voor een beroep of bedrijf opgeleid wordende persoon, die verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is of vroeger was en uitsluitend voor zijn onderwijs of opleiding in de andere overeenkomstsluitende Staat verblijft, zijn in die andere Staat niet belastbaar, op voorwaarde dat die sommen afkomstig zijn uit bronnen buiten die andere Staat.

Artikel 21

Niet uitdrukkelijk vermelde inkomsten

Een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is in de andere overeenkomstsluitende Staat niet belastbaar ter zake van bestanddelen van zijn inkomen die niet uitdrukkelijk in de voorgaande artikelen zijn vermeld, indien hij volgens de wetgeving van de eerstbedoelde Staat aldaar belastbaar is ter zake van die bestanddelen van het inkomen.

IV. BELASTINGHEFFING NAAR HET VERMOGEN

Artikel 22

§ 1. Vermogen bestaande uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, § 2, is belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin die goederen zijn gelegen.

§ 2. Sous réserve des dispositions du § 3, la fortune constituée par des biens mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable d'une entreprise ou par des biens mobiliers constitutifs d'une base fixe servant à l'exercice d'une profession libérale est imposable dans l'Etat contractant où est situé l'établissement stable ou la base fixe.

§ 3. Les navires et les aéronefs exploités en trafic international et les bateaux servant à la navigation intérieure, ainsi que les biens mobiliers affectés à leur exploitation, ne sont imposables que dans l'Etat contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise.

§ 4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

Cette règle s'applique notamment à une participation ne faisant pas partie de l'actif d'un établissement stable visé au § 2, dans une entreprise exploitée par une société par actions ou par une autre société de capitaux.

V. DISPOSITIONS PREVENTIVES DE LA DOUBLE IMPOSITION

Article 23

§ 1er. En ce qui concerne les résidents du Luxembourg, la double imposition est évitée de la manière suivante :

1° les revenus provenant de la Belgique — à l'exclusion des revenus visés au 2° ci-après — et les éléments de fortune situés en Belgique, qui sont imposables dans cet Etat en vertu des articles précédents, sont exemptés de l'impôt luxembourgeois. Cette exemption ne limite pas le droit du Luxembourg de tenir compte, lors de la détermination du taux de ses impôts, des revenus et des éléments de fortune ainsi exemptés.

Lorsque, dans l'éventualité où les dispositions de la législation luxembourgeoise seraient modifiées de manière à permettre, quant aux pertes subies dans un établissement stable situé dans un Etat avec lequel le Luxembourg a conclu une convention contre les doubles impositions, la compensation avec les revenus nets imposables de la même année d'imposition et la déduction du total des revenus nets d'années ultérieures d'imposition, les pertes subies par une entreprise du Luxembourg dans un établissement stable situé en Belgique seront, pour l'imposition de cette entreprise, effectivement déduites de ses revenus imposables au Luxembourg, l'exemption prévue à l'alinéa qui précède ne s'appliquera pas au Luxembourg aux bénéfices d'autres périodes imposables qui seront imputables à cet établissement, dans la mesure où ces bénéfices auront aussi été exemptés d'impôts en Belgique en raison de leur compensation avec lesdites pertes;

2° l'impôt perçu en Belgique conformément à la présente Convention :

a) sur les dividendes soumis au régime prévu à l'article 10, § 2, à l'exclusion des revenus de capitaux investis dans les sociétés en nom collectif et sociétés en commandite simple, résidentes de la Belgique, et

b) sur les intérêts soumis au régime prévu à l'article 11, § 2, est imputé sur l'impôt afférent à ces mêmes revenus qui est perçu au Luxembourg. Le montant ainsi déduit ne peut toutefois excéder ni la fraction de l'impôt, qui correspond proportionnellement auxdits revenus reçus de la Belgique, ni un montant correspondant à l'impôt qui est prélevé à la source au Luxembourg sur des revenus analogues attribués à des résidents de la Belgique. Ledit impôt perçu en Belgique est déductible des revenus imposables au Luxembourg dans la mesure seulement où il excède l'impôt qui est prélevé à la source au Luxembourg sur des revenus analogues attribués à des résidents de la Belgique.

3° par dérogation au 2°, a, sont soumis au régime prévu au 1°, alinéa 1er, les dividendes et répartitions de liquidation qui sont distribués par une société par actions, résidente de la Belgique, qui ont été soumis au régime prévu à l'article 10, § 2 et qui sont recueillis par une société de capitaux, résidente du Luxembourg, dont la participation directe, détenue depuis le début de son exercice social dans le capital de la société attribuant les dividendes, est d'au moins 25 p.c. ou a un prix d'acquisition

§ 2. Onder voorbehoud van de bepalingen van § 3, is vermogen bestaande uit roerende zaken die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting van een onderneming, of uit roerende zaken die behoren tot een vaste basis gebezigd voor de uitoefening van een vrij beroep, belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin de vaste inrichting of de vaste basis is gelegen.

§ 3. Schepen en luchtvaartuigen in internationaal verkeer en schepen in de binnenvaart, zomede roerende zaken die voor de exploitatie daarvan worden gebezigd, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

§ 4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar.

Die regel is met name van toepassing op een deelneming, welke geen deel uitmaakt van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting als bedoeld in § 2, in een onderneming gedreven door een vennootschap op aandelen of door een andere kapitaalvennootschap.

V. BEPALINGEN TOT VOORKOMING VAN DUBBELE BELASTING

Artikel 23

§ 1. Met betrekking tot verblijfhouders van Luxemburg wordt dubbele belasting op de volgende wijze voorkomen :

1° inkomsten afkomstig uit België — met uitzondering van inkomsten als bedoeld in 2° hierna — en in België gelegen bestanddelen van het vermogen, die op grond van de voorgaande artikelen in die Staat belastbaar zijn, zijn in Luxemburg vrijgesteld van belastingen. Die vrijstelling beperkt niet het recht van Luxemburg om met de aldus vrijgestelde inkomsten en bestanddelen van het vermogen rekening te houden bij de bepaling van het tarief van de belastingen.

Indien de bepalingen van de Luxemburgse wetgeving aldus mochten worden gewijzigd dat verliezen, geleden door een vaste inrichting die is gelegen in een Staat waarmede Luxemburg een overeenkomst tot vermindering van dubbele belasting heeft gesloten, kunnen worden gecompenseerd met de belastbare netto-inkomsten van het belastingjaar en afgetrokken van het totale bedrag der netto-inkomsten van latere belastingjaren en indien in dat geval de verliezen, welke een onderneming van Luxemburg in een in België gelegen vaste inrichting heeft geleden voor de belastingheffing van deze onderneming werkelijk in mindering van haar in Luxemburg belastbare inkomsten worden gebracht, zal de in het voorgaande lid bedoelde vrijstelling in Luxemburg niet van toepassing zijn op de winsten van andere belastbare tijdperken die aan deze inrichting kunnen worden toegerekend, in de mate dat die winsten ook in België van belasting werden vrijgesteld wegens hun compensatie met die verliezen;

2° de in België volgens deze Overeenkomst geheven belasting :

a) op dividenden onderworpen aan de in artikel 10, § 2, bedoelde regeling, met uitzondering van inkomsten uit kapitalen belegd in vennootschappen onder gemeenschappelijke naam en in vennootschappen bij wijze van eenvoudige geldschieting, verblijfhouders van België en,

b) op interest onderworpen aan de in artikel 11, § 2, bedoelde regeling, wordt verrekend met de belasting die op dezelfde inkomsten betrekking heeft en in Luxemburg wordt geheven. Het aldus in mindering te brengen bedrag mag echter noch het deel van de belasting dat evenredig betrekking heeft op die in België verkregen inkomsten, noch een bedrag dat overeenstemt met de belasting die in Luxemburg bij de bron wordt geheven op soortgelijke inkomsten toegekend aan verblijfhouders van België, te boven gaan. Die in België geheven belasting is van de in Luxemburg belastbare inkomsten slechts aftrekbaar in de mate dat die belasting de in Luxemburg bij de bron geheven belasting op soortgelijke inkomsten toegekend aan verblijfhouders van België, te boven gaat;

3° in afwijking van 2°, a, worden de in 1°, lid 1, bedoelde regeling onderworpen, de door een vennootschap op aandelen, verblijfhouder van België, uitgedeelde dividend en liquidatieverdelingen die aan de regeling van artikel 10, § 2, zijn onderworpen en die worden verkregen door een kapitaalvennootschap, verblijfhouder van Luxemburg, die sedert het begin van haar boekjaar in het kapitaal van de uitdelende vennootschap een onmiddellijke deelneming heeft welke ten minste 25 t.h. bedraagt

d'au moins 250 millions de francs. Dans ce cas, l'impôt prélevé à la source en Belgique n'est ni déductible desdits revenus exemptés au Luxembourg ni imputable sur l'impôt luxembourgeois.

Les actions ou parts susvisées d'une société résidente de la Belgique sont, aux mêmes conditions, soumises également au régime prévu au 1°, alinéa 1er.

Les dispositions des deux alinéas qui précèdent s'appliquent également lorsque les participations cumulées de plusieurs sociétés de capitaux, résidentes du Luxembourg, atteignent 25 p.c. au moins du capital social de la société par actions, résidente de la Belgique, ou ont un prix d'acquisition d'au moins 250 millions de francs, et que l'une des sociétés de capitaux, résidentes du Luxembourg possède plus de 50 p.c. du capital social de chacune des autres sociétés de capitaux, résidentes du Luxembourg.

§ 2. En ce qui concerne les résidents de la Belgique, la double imposition est évitée de la manière suivante :

1° les revenus provenant du Luxembourg — à l'exclusion des revenus visés aux 2° et 3° — et les éléments de fortune situés au Luxembourg, qui sont imposables dans cet Etat en vertu des articles précédents, sont exemptés d'impôts en Belgique. Cette exemption ne limite pas le droit de la Belgique de tenir compte, lors de la détermination du taux de ses impôts, des revenus et des éléments de fortune ainsi exemptés;

2° en ce qui concerne les dividendes soumis au régime prévu à l'article 10, § 2, les intérêts soumis au régime prévu à l'article 11, §§ 2 ou 7 et la partie excédentaire des redevances visée à l'article 12, § 5, la quotité d'impôt étranger prévue par la législation belge est imputée dans les conditions et au taux prévus par cette législation, soit sur l'impôt des personnes physiques afférent auxdits dividendes — à l'exclusion des répartitions de liquidation — soit sur l'impôt des personnes physiques ou sur l'impôt des sociétés, afférent auxdits intérêts et excédents de redevances qui sont imposables au Luxembourg conformément à la législation de cet Etat ainsi qu'à l'article 11, §§ 2 ou 7 et à l'article 12, § 5;

3° lorsqu'une société résidente de la Belgique a la propriété d'actions ou parts d'une société de capitaux, résidente du Luxembourg, les dividendes — y compris les répartitions de liquidation — qui lui sont attribués par cette dernière société et qui ont été soumis au régime prévu à l'article 10, § 2, sont exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique, dans la mesure où cette exemption serait accordée si les deux sociétés étaient résidentes de la Belgique. Cette disposition n'exclut pas le prélèvement sur ces dividendes du précompte mobilier exigible suivant la législation belge;

4° lorsqu'une société résidente de la Belgique a eu pendant toute la durée de l'exercice social d'une société de capitaux, résidente du Luxembourg et soumise dans cet Etat à l'impôt sur le revenu des collectivités, la propriété exclusive d'actions ou parts de cette dernière société, elle peut également être exemptée du précompte mobilier exigible, suivant la législation belge, sur les dividendes de ces actions ou parts, à la condition d'en faire la demande par écrit au plus tard dans le délai prescrit pour la remise de sa déclaration annuelle; lors de la redistribution à ses propres actionnaires de ces dividendes ainsi exemptés, ceux-ci ne peuvent, dans ce cas, être déduits des dividendes distribués passibles du précompte mobilier. Cette disposition n'est pas applicable lorsque la première société a opté pour l'assujettissement de ses bénéfices à l'impôt des personnes physiques.

Dans l'éventualité où les dispositions de la législation belge, exemptant de l'impôt des sociétés le montant net des dividendes qu'une société résidente de la Belgique reçoit d'une autre société résidente de la Belgique, seraient modifiées de manière à limiter l'exemption aux dividendes afférents à des participations d'une importance déterminée dans le capital de la seconde société, la disposition de l'alinéa précédent ne s'appliquera qu'aux dividendes attribués par des sociétés résidentes du Luxembourg et afférents à des participations de même importance dans le capital desdites sociétés;

of waarvan de aanschaffingsprijs ten minste 250 miljoen frank belooft. In een zodanig geval is de in België bij de bron ingehouden belasting noch aftrekbaar van die in Luxemburg vrijgestelde inkomsten, noch verrekenbaar met de Luxemburgse belasting.

De hierboven bedoelde aandelen of delen van een vennootschap die verblijfhouder van België is zijn, onder dezelfde voorwaarden, eveneens onderworpen aan de in 1°, lid 1, bedoelde regeling.

De bepalingen van de twee voorgaande leden zijn eveneens van toepassing indien verschillende kapitaalvennootschappen, verblijfhouders van Luxemburg, te zamen in het maatschappelijk kapitaal van de vennootschap op aandelen, verblijfhouder van België, een deelneming hebben welke ten minste 25 t.h. bedraagt of waarvan de gezamenlijke aanschaffingsprijs ten minste 250 miljoen frank belooft, en indien één van de kapitaalvennootschappen, verblijfhouders van Luxemburg, meer dan 50 t.h. van het maatschappelijk kapitaal van elk van de andere kapitaalvennootschappen, verblijfhouders van Luxemburg, bezit.

§ 2. Met betrekking tot verblijfhouders van België wordt dubbele belasting op de volgende wijze voorkomen :

1° inkomsten afkomstig uit Luxemburg — met uitzondering van de in 2° en 3° bedoelde inkomsten — en in Luxemburg gelegen bestanddelen van het vermogen, die volgens de voorgaande artikelen in die Staat belastbaar zijn, zijn in België vrijgesteld van belastingen. Die vrijstelling beperkt niet het recht van België om met de aldus vrijgestelde inkomsten en bestanddelen van het vermogen rekening te houden bij de bepaling van het tarief van zijn belastingen;

2° met betrekking tot dividend onderworpen aan de in artikel 10, § 2, bedoelde regeling, interest onderworpen aan de in artikel 11, §§ 2 of 7, bedoelde regeling en het boven het normale bedrag uitgaande deel van royalty's bedoeld in artikel 12, § 5, wordt het forfaitaire gedeelte van de buitenlandse belasting, waarin door de Belgische wetgeving is voorzien, onder de voorwaarden en volgens het tarief van die wetgeving verrekend hetzij met de personenbelasting die verband houdt met die dividend — liquidatieverdelingen uitgezonderd — hetzij met de personenbelasting of met de vennootschapsbelasting die verband houdt met die interest en die boven het normale bedrag uitgaande royalty's, welke in Luxemburg belastbaar zijn volgens de wetgeving van die Staat, alsmede volgens artikel 11, §§ 2 of 7, en artikel 12, § 5;

3° indien een vennootschap, verblijfhouder van België, aandelen of delen in eigendom bezit van een kapitaalvennootschap, verblijfhouder van Luxemburg, worden de dividend — liquidatieverdelingen daaronder begrepen — die haar door de laatsbedoelde vennootschap worden toegekend en aan de regeling van artikel 10, § 2, zijn onderworpen, in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting in de mate dat vrijstelling zou worden verleend indien beide vennootschappen verblijfhouder van België zouden zijn. Deze bepaling belet niet dat van die dividend de roerende voorheffing wordt geheven welke volgens de Belgische wetgeving verschuldigd is;

4° indien een vennootschap, verblijfhouder van België, gedurende het ganse boekjaar van een kapitaalvennootschap, die verblijfhouder is van Luxemburg en aldaar aan de inkomstenbelasting van lichamen is onderworpen, aandelen of delen van deze laatste vennootschap in uitsluitende eigendom heeft bezeten, kan zij eveneens worden vrijgesteld van de roerende voorheffing welke volgens de Belgische wetgeving op de dividend van die aandelen of delen is verschuldigd, op voorwaarde dat zij zulks schriftelijk aanvraagt binnen de termijn waarin haar jaarlijkse aangifte moet worden ingediend; bij de wederuitkering van de aldus vrijgestelde dividend aan haar eigen aandeelhouders mogen deze dividend niet in mindering worden gebracht van de aan de roerende voorheffing te onderwerpen uitgekeerde dividend. Deze bepaling is niet van toepassing als de eerstbedoelde vennootschap de aanslag van haar winsten in de personenbelasting heeft gekozen.

Ingeval de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de vrijstelling van vennootschapsbelasting tot het netto-bedrag van de dividend welke een vennootschap, verblijfhouder van België, verkrijgt van een andere vennootschap, verblijfhouder van België, aldus mochten worden gewijzigd dat de vrijstelling wordt beperkt tot dividend van deelnemingen van een bepaalde belangrijkheid in het kapitaal van de tweede vennootschap, zal de bepaling van het voorgaande lid slechts van toepassing zijn op door vennootschappen, verblijfhouders van Luxemburg, toegekende dividend voor zover deze verband houden met deelnemingen van dezelfde belangrijkheid in het kapitaal van die vennootschappen;

5° lorsque, conformément à la législation belge, des pertes subies par une entreprise de la Belgique dans un établissement stable situé au Luxembourg ont été effectivement déduites des bénéfices de cette entreprise pour son imposition en Belgique, l'exemption prévue au 1° ne s'applique pas aux bénéfices d'autres périodes imposables qui sont imputables à cet établissement, dans la mesure où ces bénéfices ont aussi été exemptés d'impôt au Luxembourg en raison de leur compensation avec lesdites pertes.

VI. DISPOSITIONS SPECIALES

Article 24

Non-discrimination

§ 1er. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat se trouvant dans la même situation.

§ 2. Le terme « nationaux » désigne :

1° toutes les personnes physiques qui possèdent la nationalité d'un Etat contractant;

2° toutes les sociétés constituées conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant.

§ 3. Les apatrides ne sont soumis dans un Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet Etat se trouvant dans la même situation.

§ 4. Une personne physique, résidente de la Belgique, qui, conformément aux articles 7 et 14 à 19, est imposable au Luxembourg du chef de plus de 50 p.c. de ses revenus professionnels, est, sur sa demande, imposée au Luxembourg, en ce qui concerne ses revenus y imposables conformément aux articles 6, 7 et 13 à 19 de la Convention, au taux moyen d'impôt qui, compte tenu de sa situation et de ses charges de famille et du total de ses revenus généralement quelconques, lui serait applicable si elle était un résident du Luxembourg.

§ 5. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité.

§ 6. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant ne sont soumises dans le premier Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujetties les autres entreprises de même nature de ce premier Etat.

§ 7. Le terme « imposition » désigne dans le présent article les impôts de toute nature ou dénomination.

Article 25

Procédure amiable

§ 1er. Lorsqu'un résident d'un Etat contractant estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par chacun des deux Etats entraînent ou entraîneront pour lui une double imposition non conforme à la présente Convention, il peut, sans préjudice des recours prévus par la législation nationale de ces Etats, adresser à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont il est un résident une demande écrite et motivée de révision de cette imposition. Pour être recevable, cette demande doit être présentée dans un délai de deux ans à compter de la notification ou de la perception à la source de la seconde imposition.

§ 2. L'autorité compétente visée au § 1er s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure

5° indien volgens de Belgische wetgeving verliezen, welke een onderneming van België in een in Luxemburg gelegen vaste inrichting heeft geleden, voor de belastingheffing van die onderneming in België werkelijk in mindering van de winsten werden gebracht is vrijstelling volgens 1° niet van toepassing op de winsten van andere belastbare tijdperken die aan de vaste inrichting kunnen worden toegerekend, in de mate dat die winsten ook in Luxemburg van belasting werden vrijgesteld wegens hun compensatie met die verliezen.

VI. BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 24

Non-discriminatie

§ 1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

§ 2. De uitdrukking « onderdanen » betekent :

1° alle natuurlijke personen die de nationaliteit van een overeenkomstsluitende Staat bezitten;

2° alle vennootschappen opgericht overeenkomstig de wetgeving die van kracht is in een overeenkomstsluitende Staat.

§ 3. Staatlozen worden in een overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die Staat onder gelijke omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

§ 4. Een natuurlijke persoon, verblijfhouder van België, die volgens de artikelen 7 en 14 tot 19 in Luxemburg belastbaar is ter zake van meer dan 50 t.h. van zijn bedrijfsinkomsten, wordt op aanvraag in Luxemburg op zijn volgens de artikelen 6, 7 en 13 tot 19 van de Overeenkomst aldaar belastbare inkomsten belast tegen de gemiddelde aanslagvoet die, gelet op zijn toestand en zijn gezinslasten en het totaal van zijn inkomsten van enigerlei aard, op hem zou van toepassing zijn indien hij een verblijfhouder van Luxemburg zou zijn geweest.

§ 5. De belastingheffing van een vaste inrichting, die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen.

§ 6. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele onmiddellijk of middellijk in het bezit is van, of wordt beheerst door één of meer verblijfhouders van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan andere soortgelijke ondernemingen van die eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

§ 7. In dit artikel betekent de uitdrukking « belastingheffing » belastingen van elk soort en benaming.

Artikel 25

Regeling voor onderling overleg

§ 1. Indien een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een dubbele belastingheffing die niet in overeenstemming is met deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, schriftelijk een met redenen omkleed verzoek om herziening van die belastingheffing richten aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat, waarvan hij verblijfhouder is. Om ontvankelijk te zijn moet dat verzoek worden ingediend binnen een termijn van twee jaren vanaf de betekening of de inhouding bij de bron van de tweede aanslag.

§ 2. De in § 1 bedoelde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot

d'apporter une solution satisfaisante, de régler la question par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une double imposition non conforme à la Convention.

§ 3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peut donner lieu l'application de la Convention.

§ 4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents.

Article 26

Echange de renseignements

§ 1er. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la Convention et celles des lois internes des Etats contractants relatives aux impôts visés par celle-ci, dans la mesure où l'imposition qu'elles prévoient est conforme à cette Convention.

Tout renseignement ainsi obtenu doit être tenu secret; il ne peut être communiqué, en dehors du contribuable ou de son mandataire, qu'aux personnes ou autorités chargées de l'établissement ou du recouvrement des impôts visés par la Convention et des réclamations et recours y relatifs.

§ 2. Les dispositions du § 1er ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à l'un des Etats contractants l'obligation :

1° de prendre des dispositions administratives dérogeant à sa propre législation ou à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;

2° de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa propre législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;

3° de transmettre des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial, ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27

Divers

§ 1er. Aucune disposition de la présente Convention ne peut avoir pour effet de limiter l'imposition d'une société résidente de la Belgique en cas de rachat de ses propres actions ou parts ou à l'occasion du partage de son avoir social.

§ 2. Les dispositions de la Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques et des postes consulaires en vertu, soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

§ 3. Aux fins de la Convention, les membres d'une mission diplomatique ou d'un poste consulaire d'un Etat contractant accrédités dans l'autre Etat contractant ou dans un Etat tiers, qui ont la nationalité de l'Etat accréditant, sont réputés être résidents dudit Etat s'ils y sont soumis aux mêmes obligations, en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, que les résidents de cet Etat.

§ 4. La Convention ne s'applique pas aux organisations internationales, à leurs organes ou à leurs fonctionnaires, ni aux personnes qui sont membres d'une mission diplomatique ou d'un poste consulaire d'un Etat tiers, lorsqu'ils se trouvent sur le territoire d'un Etat contractant et ne sont pas traités comme des résidents dans l'un ou l'autre Etat contractant en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune.

§ 5. Les autorités compétentes des Etats contractants se concertent au sujet des mesures administratives nécessaires à l'exécution des dispositions de la Convention et notamment au sujet

een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, ten einde een dubbele belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst, te vermijden.

§ 3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen.

§ 4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkander in verbinding stellen om tot overeenstemming te komen als in de voorgaande paragrafen is bedoeld.

Artikel 26

Uitwisseling van inlichtingen

§ 1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn om uitvoering te geven aan de bepalingen van de Overeenkomst en aan die van de nationale wetten van de overeenkomstsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, voor zover de belastingheffing waarin deze voorzien in overeenstemming is met deze Overeenkomst.

Elke aldus bekomen inlichting moet geheim worden gehouden; buiten de belastingplichtige of zijn gevolmachtigde mag zij slechts worden medegedeeld aan personen of autoriteiten die belast zijn met de vestiging of de invordering van de in de Overeenkomst bedoelde belastingen en met de desbetreffende bezwaarschriften en andere rechtsmiddelen.

§ 2. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 1 aldus worden uitgelegd, dat zij een van de overeenkomstsluitende Staten de verplichting opleggen :

1° administratieve maatregelen te nemen, welke afwijken van zijn eigen wetgeving of van zijn administratieve praktijk of van die van de andere overeenkomstsluitende Staat;

2° bijzonderheden te verstrekken, die niet verkrijgbaar zouden zijn volgens zijn eigen wetgeving of binnen het raam van zijn normale administratieve praktijk of die van de andere overeenkomstsluitende Staat;

3° inlichtingen te verstrekken, die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 27

Varia

§ 1. Generlei bepaling van deze Overeenkomst kan dusdanig uitwerking hebben dat de belastingheffing beperkt wordt van een vennootschap, verblijfhouder van België, in geval van inkoop van haar eigen aandelen of delen of naar aanleiding van de verdeling van haar maatschappelijk vermogen.

§ 2. De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke zendingen of consulaire posten ontleen aan de algemene regelen van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere akkoorden.

§ 3. Voor de toepassing van de Overeenkomst worden de leden van een diplomatieke zending of een consulaire post van een overeenkomstsluitende Staat, die in de andere overeenkomstsluitende Staat of in een derde Staat geaccrediteerd zijn en die de nationaliteit van de zendstaat bezitten, geacht verblijfhouder van die Staat te zijn indien zij aldaar, op het stuk van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, aan dezelfde verplichtingen onderworpen zijn als de verblijfhouders van die Staat.

§ 4. De Overeenkomst is niet van toepassing op internationale organisaties, hun organen of hun ambtenaren, noch op leden van een diplomatieke zending of een consulaire post van een derde Staat, indien deze zich op het grondgebied van een overeenkomstsluitende Staat bevinden en op het stuk van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen in de ene of de andere overeenkomstsluitende Staat niet als verblijfhouders worden behandeld.

§ 5. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg omtrent de administratieve maatregelen die voor de uitvoering van de bepalingen van deze overeenkomst

des justifications à fournir par les résidents de chaque Etat pour bénéficier dans l'autre Etat des exemptions ou réductions d'impôts prévues à cette Convention.

§ 6. Les Ministres des deux Etats contractants qui ont les contributions directes dans leurs attributions ou leurs délégués communiquent directement entre eux pour l'application de la Convention.

VII. DISPOSITIONS FINALES

Article 28

Entrée en vigueur et cessation d'effets de conventions antérieures

§ 1er. La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés le plus tôt possible à Bruxelles.

§ 2. Elle entrera en vigueur le quinzième jour suivant celui de l'échange des instruments de ratification et elle s'appliquera :

1° en Belgique :

a) aux impôts dus à la source sur les revenus normalement attribués ou mis en paiement à dater du 1er janvier de l'année au cours de laquelle les instruments de ratification auront été échangés;

b) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables prenant fin à partir du 31 décembre de l'année au cours de laquelle les instruments de ratification auront été échangés;

2° au Luxembourg :

a) aux impôts dus à la source sur les revenus attribués aux bénéficiaires à dater du 1er janvier de l'année au cours de laquelle les instruments de ratification auront été échangés;

b) aux autres impôts afférents à l'année d'imposition portant le millésime de l'année au cours de laquelle les instruments de ratification auront été échangés et à toute année d'imposition postérieure.

§ 3. La Convention conclue entre la Belgique et le Grand-Duché de Luxembourg en vue d'éviter la double imposition en matière d'impôts directs et de garantir l'assistance réciproque des deux pays pour le recouvrement de ces impôts signée à Bruxelles le 9 mars 1931, modifiée par le protocole additionnel du 7 février 1952 puis par échanges de lettres des 9 et 11 mars 1965 et des 16 novembre et 14 décembre 1965, ainsi que les dispositions d'exécution de cette Convention faisant l'objet des arrangements des 22 juillet 1938, 25 mars 1948 et 28 décembre 1949, prendront fin et cesseront de s'appliquer aux impôts belges et luxembourgeois mentionnés à l'article 2, § 3, de la présente Convention, afférents à des revenus et éléments de fortune auxquels celle-ci est applicable en vertu du § 2, 1° et 2° du présent article.

Article 29

Dénunciation

La présente Convention restera indéfiniment en vigueur; mais chacun des Etats contractants pourra, jusqu'au 30 juin inclus de toute année civile à partir de la cinquième année à dater de celle de sa ratification, la dénoncer par écrit et par la voie diplomatique à l'autre Etat contractant. En cas de dénonciation avant le 1er juillet d'une telle année, la Convention s'appliquera pour la dernière fois :

1° en Belgique :

a) aux impôts dus à la source sur les revenus normalement attribués ou mis en paiement au plus tard le 31 décembre de cette année;

b) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables prenant fin normalement au plus tard le 30 décembre de l'année suivant celle de la dénonciation;

2° au Luxembourg :

a) aux impôts dus à la source sur les revenus attribués aux bénéficiaires au plus tard le 31 décembre de cette année;

b) aux autres impôts afférents à l'année d'imposition portant le millésime de l'année de la dénonciation.

nodig zijn en met name omtrent de bewijzen die de verblijfhouders van elke Staat moeten voorleggen om in de andere Staat de bij deze overeenkomst vastgestelde belastingvrijstellingen of -verminderingen te genieten.

§ 6. De Ministers van beide overeenkomstsluitende Staten die de directe belastingen onder hun bevoegdheid hebben of hun afgevaardigden stellen zich rechtstreeks met elkander in verbinding voor de toepassing van de Overeenkomst.

VII. SLOTBEPALINGEN

Artikel 28

Inwerkingtreding en buitenwerkingstelling van vroegere overeenkomsten

§ 1. Deze Overeenkomst zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingsoorkonden zullen zo spoedig mogelijk te Brussel worden uitgewisseld.

§ 2. Deze Overeenkomst zal in werking treden op de vijftiende dag die volgt op de dag van de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden en zij zal van toepassing zijn :

1° in België :

a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten welke normaal zijn toegekend of betaalbaar gesteld vanaf 1 januari van het jaar waarin de bekrachtigingsoorkonden zijn uitgewisseld;

b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die eindigen vanaf 31 december van het jaar waarin de bekrachtigingsoorkonden zijn uitgewisseld;

2° in Luxemburg :

a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten welke aan de genietters zijn toegekend vanaf 1 januari van het jaar waarin de bekrachtigingsoorkonden zijn uitgewisseld;

b) op de andere belastingen met betrekking tot het belastingjaar dat het jaartal draagt van het jaar waarin de bekrachtigingsoorkonden zijn uitgewisseld en tot elk later belastingjaar.

§ 3. De tussen België en het Groothertogdom Luxemburg gesloten overeenkomst met het doel dubbele belasting inzake rechtstreekse belastingen te vermijden en de wederzijdse bijstand van beide landen voor de heffing dezer belastingen te waarborgen, ondertekend te Brussel op 9 maart 1931, gewijzigd door het aanvullend protocol van 7 februari 1952, daarna bij wisseling van brieven van 9 en 11 maart 1965 en van 16 november en 14 december 1965, alsmede de uitvoeringsbepalingen van deze Overeenkomst die het onderwerp uitmaken van de schikkingen van 22 juli 1938, 25 maart 1948 en 28 december 1949, zullen een einde nemen en ophouden van toepassing te zijn op de in artikel 2, § 3, van deze Overeenkomst vermelde Belgische en Luxemburgse belastingen op inkomsten en bestanddelen van het vermogen waarop deze Overeenkomst krachtens § 2, 1° en 2° van dit artikel van toepassing is.

Artikel 29

Opzegging

Deze Overeenkomst zal voor onbepaalde tijd in werking blijven; maar elke overeenkomstsluitende Staat kan tot en met de 30e juni van elk kalenderjaar met ingang van het vijfde jaar vanaf het jaar van de bekrachtiging, aan de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg een schriftelijke opzegging doen toekomen. In geval van opzegging vóór 1 juli van zodanig jaar, zal de Overeenkomst voor de laatste maal van toepassing zijn :

1° in België :

a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die normaal zijn toegekend of betaalbaar gesteld ten laatste op de 31e december van dat jaar;

b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die normaal ten laatste op de 30e december van het jaar volgend op dat van opzegging eindigen;

2° in Luxemburg :

a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten welke aan de genietters ten laatste op de 31e december van dat jaar zijn toegekend;

b) op de andere belastingen met betrekking tot het belastingjaar dat het jaartal van het jaar van opzegging draagt.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des deux Etats ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Luxembourg le 17 septembre 1970, en double exemplaire, en langue française et en langue néerlandaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Royaume de Belgique,
François de Selys.

Pour le Grand-Duché de Luxembourg,
Gaston Thorn.

Protocole final

Au moment de procéder à la signature de la Convention en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, conclue ce jour entre la Belgique et le Luxembourg, les Plénipotentiaires soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui forment partie intégrante de la Convention.

§ 1er. Sociétés holdings.

Ad article 3, § 1er, 4° et 5°, et article 4, §§ 1er et 3.

Par dérogation à ces dispositions, la Convention n'est applicable ni aux revenus ni à la fortune des sociétés holdings résidentes du Luxembourg qui jouissent d'avantages fiscaux particuliers en vertu de la loi luxembourgeoise du 31 juillet 1929 et de l'arrêté-loi du 27 décembre 1937 ou de toute autre loi similaire qui entrerait en vigueur au Luxembourg après la signature de la Convention, ni aux revenus qu'un résident de la Belgique tire de telles sociétés, ni aux participations de ce résident dans lesdites sociétés.

§ 2. Domicile fiscal.

Ad article 4, § 1er.

Les termes « en vertu de la législation dudit Etat », insérés à cette disposition, s'entendent de la législation de cet Etat, telle qu'elle est éventuellement modifiée ou complétée à cet égard par des accords internationaux.

§ 3. Revenus de biens immobiliers situés en Belgique.

Ad article 6.

Aussi longtemps que le complément de précompte immobilier exigible en Belgique sur le revenu cadastral des immeubles imposables en Belgique conformément à l'article 6 sera perçu à un taux fixe dépassant 10 p.c. :

a) ledit complément de précompte immobilier dû par des résidents du Luxembourg soumis à l'impôt des non-résidents conformément aux articles 148 et 149 du Code des impôts sur les revenus, sera remboursé dans la mesure où, cumulé avec la fraction imputable du précompte immobilier, il dépasse l'impôt des non-résidents dû par les intéressés;

b) ledit complément de précompte immobilier dû par d'autres résidents du Luxembourg sera éventuellement limité de manière telle que la charge globale constituée par ce complément de précompte et par la fraction imputable du précompte immobilier n'excède pas la quotité de l'impôt des non-résidents calculé fictivement sur l'ensemble des revenus produits ou recueillis en Belgique, qui correspondrait proportionnellement audit revenu cadastral.

§ 4. Bénéfices des établissements stables d'entreprises d'assurances.

Ad article 7, § 4.

Les autorités compétentes des deux Etats contractants pourront notamment se concerter, dans l'éventualité visée à cette disposition, en vue de déterminer les bénéfices imputables à l'établissement stable d'une entreprise d'assurances, sur la base d'une répartition de ses bénéfices totaux entre ses divers établissements en fonction des primes ou d'autres critères arrêtés de commun accord.

§ 5. Prévention de la double imposition au Luxembourg.

1° Ad article 23, § 1er, 1°.

Ne sont pas visés à cette disposition les revenus imposables en Belgique en vertu de l'article 9.

Ten blijkte waarvan de Gevolmachtigden van beide Staten deze Overeenkomst hebben ondertekend en daaraan hun zegel hebben gehecht.

Gedaan te Luxemburg op 17 september 1970, in tweevoud, in de Nederlandse en de Franse taal, zijnde de twee teksten gelijkwaardig authentiek.

Voor het Koninkrijk België,
François de Selys.

Voor het Groothertogdom Luxemburg,
Gaston Thorn.

Slotprotocol

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, heden tussen België en Luxemburg gesloten, zijn de ondergetekende Gevolmachtigden overeengekomen, dat de volgende bepalingen een integrerend deel van de Overeenkomst zullen uitmaken.

§ 1. Holdingvennootschappen.

Ad artikel 3, § 1, 4° en 5° en artikel 4, §§ 1 en 3.

Bij afwijking van deze bepalingen is de Overeenkomst niet van toepassing op de inkomsten noch op het vermogen van holdingvennootschappen, verblijfhouders van Luxemburg, die bijzondere fiscale voordelen genieten ingevolge de Luxemburgse wet van 31 juli 1929 en de besluitwet van 27 december 1937 of ingevolge elke soortgelijke wet die in Luxemburg van kracht zou worden na de ondertekening van de Overeenkomst, noch op de inkomsten die een verblijfhouder van België van zulke vennootschappen verkrijgt, noch op de deelnemingen van die verblijfhouder in die vennootschappen.

§ 2. Fiscale woonplaats.

Ad artikel 4, § 1.

De woorden « ingevolge de wetgeving van die Staat » die aan deze bepaling zijn toegevoegd, betekenen de wetgeving van die Staat, zoals ze in dit verband door internationale verdragen eventueel is gewijzigd of aangevuld.

§ 3. Inkomsten uit in België gelegen onroerende goederen.

Ad artikel 6.

Zolang de aanvullende onroerende voorheffing, die in België verschuldigd is op het kadastraal inkomen van de in België volgens artikel 6 belastbare onroerende goederen, zal worden geheven tegen een vast tarief van meer dan 10 t.h. :

a) zal die aanvullende onroerende voorheffing, verschuldigd door verblijfhouders van Luxemburg, die volgens de artikelen 148 en 149 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen onderworpen zijn aan de belasting der niet-verblijfhouders, worden terugbetaald in de mate dat zij, samengevoegd met het verrekenbare gedeelte van de onroerende voorheffing, de door de betrokkenen verschuldigde belasting der niet-verblijfhouders overtreft;

b) zal die aanvullende onroerende voorheffing, verschuldigd door andere verblijfhouders van Luxemburg, eventueel dermate worden beperkt dat de totale last van die aanvullende voorheffing en van het verrekenbare gedeelte van de onroerende voorheffing, niet meer bedraagt dan het gedeelte van de fictief op de totale in België behaalde of verkregen inkomsten berekende belasting der niet-verblijfhouders, dat evenredig met gezegd kadastraal inkomen zou overeenstemmen.

§ 4. Winsten van vaste inrichtingen van verzekeringsondernemingen.

Ad artikel 7, § 4.

In een geval als bedoeld in deze bepaling kunnen de bevoegde autoriteiten van beide overeenkomstsluitende Staten namelijk overleg plegen om de aan de vaste inrichting van de verzekeringsonderneming toe te rekenen winst te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst over de verschillende inrichtingen, volgens de premies of andere in gemeen overleg vastgestelde criteria.

§ 5. Voorkoming van dubbele belasting in Luxemburg.

1° Ad artikel 23, § 1, 1°.

Onder de toepassing van deze bepaling vallen niet de inkomsten die in België volgens artikel 9 belastbaar zijn.

2° Ad article 23, § 1er, 1° et 2°.

a) Lorsque le résident du Luxembourg est une société en nom collectif, une société en commandite simple ou une société civile, les dispositions de l'article 23, § 1er, 1° et 2°, s'appliquent aux associés, qu'ils soient ou non des résidents du Luxembourg, dans la mesure où ces associés sont imposables dans cet Etat à raison des revenus qu'ils tirent de ladite société ou de leur participation dans la fortune de celle-ci.

b) Lorsque le résident du Luxembourg est un associé d'une société en nom collectif ou société en commandite simple, résidente de la Belgique, les dispositions de l'article 23, § 1er, 1°, s'appliquent à la quote-part des bénéfices et éléments de fortune de la société qui est imposable au Luxembourg en vertu de sa législation et qui, conformément à la Convention, est imposable en Belgique à charge de la société ou dudit associé.

3° Ad article 23, § 1er.

En ce qui concerne la partie excédentaire des intérêts visés à l'article 11, § 7 et la partie excédentaire des redevances visée à l'article 22, § 5, la double imposition est évitée conformément aux dispositions applicables aux revenus auxquels cette partie excédentaire peut être assimilée d'après la législation du Luxembourg.

§ 6. Prévention de la double imposition en Belgique.

1° Ad article 23, § 2, 1°.

Ne sont pas visés à cette disposition les revenus imposables au Luxembourg en vertu de l'article 9.

2° Ad article 23, § 2, 1° et 2°.

a) Lorsque le résident de la Belgique est une société — autre qu'une société par actions — résidente de la Belgique :

1. l'exemption prévue au 1° s'applique aussi aux associés de cette société, qu'ils soient ou non des résidents de la Belgique, dans la mesure où les revenus ou éléments de fortune de ladite société qui sont imposables au Luxembourg en vertu de la Convention sont également imposables en Belgique, autrement qu'au titre de revenus de capitaux investis, à charge de ces associés en vertu de la législation belge;

2. la déduction prévue au 2° s'applique dans la même mesure aux associés de ladite société, lorsque celle-ci a opté pour l'assujettissement de ses bénéfices à l'impôt des personnes physiques.

b) L'exemption prévue au 1° ne s'applique pas aux revenus d'un résident de la Belgique, associé d'une société en nom collectif, société en commandite simple ou société civile, résidente du Luxembourg, lorsque ces revenus ne constituent pas des revenus imposables dans ce dernier Etat en vertu de sa législation.

§ 7. Report des pertes subies dans un établissement stable.

Ad article 24, §§ 1er et 5.

Lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant dispose d'un établissement stable dans l'autre Etat contractant, les dispositions en vigueur dans cet autre Etat quant au report des pertes y sont applicables pour l'imposition de cet établissement dans les mêmes conditions qu'à l'égard des entreprises dudit autre Etat.

§ 8. Dividendes recueillis par un établissement stable dont dispose dans un Etat contractant une société résidente de l'autre Etat.

Ad article 24, § 5.

Par application de cette disposition, lorsqu'une société résidente d'un Etat contractant possède dans l'autre Etat contractant un établissement stable auquel se rattache effectivement une participation dans le capital d'une société résidente de l'un des deux Etats, les dividendes afférents à ladite participation, ainsi que la participation elle-même, sont exemptés dans cet autre Etat des impôts visés à l'article 2, dans la mesure où ils seraient exemptés suivant la législation de cet autre Etat si la participation était détenue par une société résidente dudit Etat du même type que la société dont dépend l'établissement stable. Toutefois, lorsqu'une société par actions ou société de personnes à responsabilité limitée, résidente de la Belgique, a un établissement stable au Luxembourg

2° Ad artikel 23, § 1, 1° en 2°.

a) Indien de verblijfhouder van Luxemburg een vennootschap onder gemeenschappelijke naam, een vennootschap bij wijze van eenvoudige geldschieting of een burgerlijke vennootschap is, zijn de bepalingen van artikel 23, § 1, 1° en 2°, van toepassing op de vennoten, ongeacht of zij al dan niet verblijfhouder zijn van Luxemburg, voor zover die vennoten in die Staat belastbaar zijn ter zake van de inkomsten die zij verkrijgen uit die vennootschap of uit hun deelneming in het vermogen ervan.

b) Indien de verblijfhouder van Luxemburg een vennoot is van een vennootschap onder gemeenschappelijke naam of van een vennootschap bij wijze van eenvoudige geldschieting, die verblijfhouder is van België, zijn de bepalingen van artikel 23, § 1, 1°, van toepassing op het deel van de winsten en bestanddelen van het vermogen dat in Luxemburg volgens de wetgeving van die Staat belastbaar is en dat volgens de overeenkomst in België belastbaar is ten name van de vennootschap of van die vennoot.

3° Ad artikel 23, § 1.

Met betrekking tot het boven het normale bedrag uitgaande deel van de interest, als bedoeld in artikel 11, § 7, en het boven het normale bedrag uitgaande deel van de royalty's als bedoeld in artikel 12, § 5, wordt dubbele belasting voorkomen volgens de bepalingen van de Overeenkomst die van toepassing zijn op de inkomsten waarmede dit boven het normale bedrag uitgaande deel volgens de Luxemburgse wetgeving kan worden gelijkgesteld.

§ 6. Voorkoming van dubbele belasting in België.

1° Ad artikel 23, § 2, 1°.

Onder de toepassing van deze bepaling vallen niet de inkomsten die in Luxemburg volgens artikel 9 belastbaar zijn.

2° Ad artikel 23, § 2, 1° en 2°.

a) Indien de verblijfhouder van België een vennootschap is — niet zijnde een vennootschap op aandelen — die verblijfhouder is van België :

1. is de in 1° bedoelde vrijstelling ook van toepassing op de vennoten van die vennootschap, ongeacht of zij al dan niet verblijfhouder van België zijn, voor zover de inkomsten of de bestanddelen van het vermogen van die vennootschap, die volgens de Overeenkomst in Luxemburg belastbaar zijn, eveneens in België volgens de Belgische wetgeving ten name van die vennoten belastbaar zijn op een andere wijze dan als inkomsten uit belegde kapitalen;

2. is de in 2° bedoelde vermindering in dezelfde mate van toepassing op de vennoten van die vennootschap, indien deze heeft gekozen dat haar winsten in de personenbelasting worden belast.

b) De in 1° bedoelde vrijstelling is niet van toepassing op de inkomsten van een verblijfhouder van België, vennoot van een vennootschap onder gemeenschappelijke naam, van een vennootschap bij wijze van eenvoudige geldschieting of van een burgerlijke vennootschap, die verblijfhouder van Luxemburg is, indien die inkomsten in die laatstbedoelde Staat volgens diens wetgeving geen belastbare inkomsten zijn.

§ 7. Verrekening van in een vaste inrichting geleden verliezen.

Ad artikel 24, §§ 1 en 5.

Indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat over een vaste inrichting beschikt, zijn de bepalingen die in die andere Staat voor de verrekening van verliezen gelden, aldaar voor de belastingheffing van die inrichting van toepassing onder dezelfde voorwaarden als ten opzichte van ondernemingen van die andere Staat zijn gesteld.

§ 8. Dividenden verkregen door een in een overeenkomstsluitende Staat gelegen vaste inrichting waarover een vennootschap, verblijfhouder van de andere Staat, beschikt.

Ad artikel 24, § 5.

Indien een vennootschap, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere Staat een vaste inrichting bezit waarmede een deelneming in het kapitaal van een vennootschap die verblijfhouder van een van beide Staten is, wezenlijk is verbonden, zijn de dividendendeelname welke op die deelneming betrekking hebben, alsmede de deelneming zelf, in die andere Staat bij toepassing van artikel 24, § 5, vrijgesteld van de in artikel 2 bedoelde belastingen, voor zover zij volgens de wetgeving van die andere Staat vrijgesteld zouden zijn indien de deelneming zou zijn aangehouden door een vennootschap, verblijfhouder van de laatstbedoelde Staat, die van hetzelfde type is als de vennootschap waarvan de vaste inrichting afhangt. Indien evenwel een vennootschap

et que cet établissement stable détient, depuis le début de l'exercice social pendant lequel les dividendes sont mis à sa disposition, une participation directe et ininterrompue d'au moins 25 p.c. dans le capital d'une société de capitaux, résidente du Luxembourg, les dividendes afférents à ladite participation sont soumis à la retenue d'impôt luxembourgeoise sur les revenus de capitaux au taux de 10 p.c. de leur montant brut.

§ 9. Etablissements stables entretenus en Belgique par des sociétés résidentes du Luxembourg ou par des groupements de personnes ayant leur siège de direction effective au Luxembourg.

Ad article 24, § 5.

Les sociétés résidentes du Luxembourg et les groupements de personnes ayant leur siège de direction effective au Luxembourg, qui possèdent un établissement stable en Belgique, sont soumis dans ce dernier Etat, du chef des bénéfices qu'ils y réalisent, au régime applicable aux sociétés et groupements de personnes étrangers similaires.

Toutefois, l'imposition exigible sur ces bénéfices suivant la législation belge ne peut être supérieure au total des divers impôts calculés au taux normal qui seraient dus par une société résidente de la Belgique sur les bénéfices et sur les revenus distribués à ses actionnaires ou associés, dans le cas où ces bénéfices recevraient la même affectation que ceux de la société résidente du Luxembourg ou du groupement de personnes ayant son siège de direction effective dans cet Etat.

Pour l'application de cette disposition, l'impôt qui frapperait les bénéfices distribués d'une société résidente de la Belgique est calculé au taux de 10 p.c. sur la moitié de la différence entre, d'une part, le bénéfice de l'établissement stable et, d'autre part, le montant obtenu en appliquant à ce bénéfice le taux normal, en principal, de l'impôt des sociétés frappant les bénéfices distribués des sociétés résidentes de la Belgique.

§ 10. Application des législations nationales relatives à la répression de l'évasion et de la fraude fiscales.

Aucune disposition de la Convention ne peut être interprétée comme empêchant un Etat contractant d'appliquer les dispositions de sa législation tendant à éviter l'évasion et la fraude fiscales.

Fait à Luxembourg le 17 septembre 1970, en double exemplaire, en langue française et en langue néerlandaise, les deux textes faisant également foi.

Pour la Belgique,
François de Selys.

Pour le Luxembourg,
Gaston Thorn.

op aandelen of een personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid, verblijfhouder van België, in Luxemburg een vaste inrichting heeft en die vaste inrichting sedert het begin van het boekjaar, tijdens hetwelk de dividenden tot haar beschikking zijn gesteld, een onmiddellijke en ononderbroken deelneming van ten minste 25 t.h. in het kapitaal van een kapitaalvennootschap, verblijfhouder van Luxemburg, aanhoudt, zijn de dividenden die op die deelneming betrekking hebben aan de inhouding van Luxemburgse belasting op inkomsten van kapitalen onderworpen tegen het tarief van 10 t.h. van het brutobedrag.

§ 9. Vaste inrichting in België aangehouden door vennootschappen, verblijfhouders van Luxemburg, of door verenigingen van personen die hun plaats van werkelijke leiding in Luxemburg hebben.

Ad artikel 24, § 5.

Vennootschappen die verblijfhouder zijn van Luxemburg en verenigingen van personen die hun plaats van werkelijke leiding in Luxemburg hebben, zijn in België, indien zij aldaar een vaste inrichting bezitten, uit hoofde van de in laatstbedoelde Staat behaalde winsten onderworpen aan de regeling die van toepassing is op gelijkaardige buitenlandse vennootschappen en verenigingen van personen.

Evenwel mag de volgens de Belgische wetgeving op die winsten verschuldigde belasting, niet hoger zijn dan de som van de verschillende belastingen, berekend tegen het gewone tarief, die door een vennootschap, verblijfhouder van België, zouden zijn verschuldigd op haar winsten en op de inkomsten uitgedeeld aan haar aandeelhouders of vennoten, ingeval die winsten dezelfde bestemming zouden krijgen als die van de vennootschap die verblijfhouder is van Luxemburg of van de personenvereniging die haar plaats van werkelijke leiding in die Staat heeft.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt de belasting, die de uitgekeerde winsten van een vennootschap, verblijfhouder van België, zou treffen, berekend tegen het tarief van 10 t.h. op de helft van het verschil tussen, eensdeels, de winst van de vaste inrichting en, anderdeels, het bedrag dat wordt bekomen door op die winst het normaal tarief, in hoofdsom, van de vennootschapsbelasting op de door vennootschappen verblijfhouders van België uitgekeerde winsten toe te passen.

§ 10. Toepassing van de nationale wetgevingen met betrekking tot de beteugeling van belastingevasis en belastingontduiking.

Geen enkele bepaling van de Overeenkomst mag dusdanig worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat belet de bepalingen van zijn nationale wetgeving ter vermindering van belastingevasis en belastingontduiking toe te passen.

Gedaan te Luxemburg op 17 september 1970, in tweevoud, in de Franse en de Nederlandse taal, zijnde de twee teksten gelijkelijk authentiek.

Voor België,
François de Selys.

Voor Luxemburg,
Gaston Thorn.